

STORMPOSTEN

SOMMEREN 81

Organ for personellet
ved LST VARDØ
Ansvarlig redaktør
Kaptein Kjell Bogen

Redaksjonsekretærer

Olav Kårevik - Tekst
Sveinung Klyve - Tekst/Foto
Bjørn Jellestad - Teikningar

Redaksjonstab

Odd Rune Førsum
Randi Mikkelsen
Lars Njaastad
Arvid Tøn
Jan Åge Bordal

DAGFINN HANSENS TRYKKERI

9900 Kirkenes

OPPLAG 400

→ Redak- sjonens LILLE

Hei og hå kjære lesar, her er me igjen med enno eit nummer. Sommaren har no endeleg også nådd Vardøya, og me er inne i ei fin tid her oppe i nord. Også denne gong presenterer me eit variert utval av stoff som du vonaleg kan kosa deg med. Stor utskifting av personell ved stasjonen er gjeve stor spalteplass, men me kan også ta deg med på tur med kystvakta, egganking på Reineya og presenterer elles stort og smått som rører seg ved stasjonen. Me vil takka alle som har teke del i avisarbeidet og til slutt ynskja deg ein retteleg god sommar. På gjensyn

STASJONS- SJEFENS SIDE

Årets beordringsrunde medfører skifte av stasjonssjef. Dette blir derfor siste innlegg i denne spalte fra min side.

De to årene jeg har vært her har ikke resultert i store endringer. Dette har vært en bevisst holdning fra min side fordi større endringer gjerne medfører usikkerhet blandt de som har sin arbeidsplass her. Dessuten må jeg gi honnør til de som tidligere har gjort tjeneste her for en god tilrettelegging av tjenesterutiner. Jeg må samtidig gi honnør til de som har arbeidet her i min periode for stor og solid innsats.

Skal jeg kort registrere ulempene må dette være at stasjonen får tilbeordret mye uerfarent personell. Dette har resultert i lavt erfaringsnivå og stor belastning for erfarent personell. Med de personellvansker en har i dag er det vanskelig å se noen bedring fremover.

Med hensyn til mannskapene har vanskene vært få og de aller fleste har utført tjenesten på en meget tilfredsstillende måte. En del uregelmessigheter har forekommet utenom tjenesten. Desverre må bruk av alkohol ta skylda for stort sett alle tilfellene.

Noen møter ekstra store vansker med tjenesten. Jeg tenker her på vansker av sosial karakter. I denne forbindelse har enkelte søkt om forflytning. Selv om søknadene etter min mening er vel begrunnet, blir de ikke innvilget. Større imøtekommenhet på dette området burde være mulig.

Skulle jeg ønske noe for fremtiden måtte det være at stasjonen får en bygningsmasse som står i forhold til behovet. Dette vil gi bedre arbeidsforhold for mange og et fritidstilbud for stasjonens personell som tar hensyn til de særegne forhold her. Jeg tenker her både på klimaet og det forhold at mange, særlig blant mannskapene, har meget små muligheter til å nytte fritiden sammen med familien.

GOD SOMMER !

Børre Hansen

TILLITSMANNENS NYTT

Den siste tida har det vært mye uro på brakka. Fyll og bråk har nesten blitt vanlig hver helg. Dette er uholdbart. Flesteparten av gutta her på stasjonen går jo skift og vet hvordan det er å ikke få sove før vakt. Det må være mulig å ta litt hensyn til andre for det om en har vært nede i byen og tatt seg en øl eller sju. Bortsett fra at det ødelegger miljøet blant mannskapene virker det jo også til at befalet må ta i bruk strengere tiltak for å forsøke å få slutt på uroa. Hyppigere skapinspeksjoner og inspeksjonsrunder er det vel ingen som er interessert i. Når vi hittil har hatt det så fritt som vi har, er det fordi vi, i

hvertfall så noenlunde, har klart å holde bråket innenfor rimelighetens grenser. La oss prøve å skjerpe oss på dette området så vi ikke mister den friheten vi har. Det ble vel en del moralprekenher, men over til noe annet :

De av dere som leser Forsvarets Forum er vel klar over at det stunder mot Landskonferanse for tillitsmenn i Forsvaret. Ser vi tilbake på krava fra Landskonferansen i fjor er det lite som har skjedd. Det har blitt bestemt at antallet gratis hjemreiser skal økes først til seks, så åtte, senere tolv, men et frikort er langt inn i fremtiden. Det som vel opptar de fleste er dagpenger og dimmepenger; her er det langt igjen til kravet om kr. 40,- pr. dag og 3000 i dimmegodtgjørelse. Kostøret og kostpengene har økt, men også her er det langt igjen før de er oppe på et akseptabelt nivå.

Når det nå bare er 1/3 av all norsk ungdom som avtjemer verneplikten, er det skuffende å se hvor lite velvilje våre krav møter. Vi blir på alle områder liggende etter den delen av

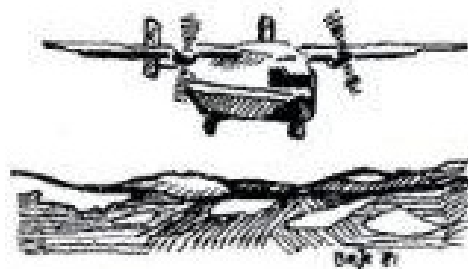
ungdom som slipper. Arbeids-
ungdom taper penger og ansien-
tet, skoleungdom blir liggende
etter i utdannelsen. Det er
ikke riktig at vi skal tape på
å avtjene vår verneplikt mens
så mange slipper.

Til slutt en hilsen til dim-
mitentenemed takk for samværet,
og hils nå endelig hjem til
gamle Norge fra oss som ennå en
tid skal være her oppe .

LUFT- TRANSPORT

Det har vært mye snakk om at
den militære luft - trafikken
skal gå over på sivilt rute-
nett. Da det gikk referat om at
SAS hadde planer om å skjøre ned
på rutetilbudet i Nord - Norge,
mente mange at en overføring av
militær - trafikken ville hjelpe
til å opprettholde rutetilbudet.

Men er så vi mannskaper
tjent med en overføring til
sivile ruter ?
Umiddelbart kan en synes at det
ville være fristende med en
overføring. Beder service og
økte muligheter til å få seg en
matbit underveis ville vært bra.
Reisetida for de fleste av oss
er lang og viss vi ikke har med
matpakke, blir det gjerne en
lang dag før en får noe mat,
viss en får noe mat da !

Men så er det spørsmål om
det blir noe bedre elles da ?
Mannskaper som skal på perm vil
gjærne dra rett før helga og
opp igjen mandag. På disse
dagene er de sivile rutene alle-
rede fulle og SAS har ikke
mulighet til å la fly gå tomme
en vei for å kunne frakte folk
tilbake. Muligheten for å sette
opp ekstra fly ved høytider er
begrenset. Men viktigst av alt
er vel at muligheten til haik
vil falle bort .

En annen ting er vel at vårt
forhold til sivilbefolkninga
mange steder vil bli anstrengt.
Når folk som skal ut og reise
til stadighet blir møtt med at
flyene er fult opp av militære,
vil det gå ut over deres syn
på oss.

Når så SAS sier de ikke har
noen planer om å innskrenke
rutene i Nord-Norge kan jeg
ikke skjønne at noen er særlig
tjent med det. Bygg heller ut
de militære rutene og prøv å
bedre servicen. * * *

J. Gullhaug

PRESTE PRAT

Helt om, marsj!

Kva er det som skjer når eit sunt normalt menneske brått blir ein kristen? Tenk deg ein på rommet plutselig sa: "Frå no av er eg ein kristen!" Korleis kan slikt skje? Var det ein mandag det hende, kunne jo det kanskje forklara saka!

For det første er det umogeleg å heilt ut forstå og forklara kva som eigentleg skjer i såne høve. Det er noko som foregår inne i mennesket. Himmelens gud har "rørt ved" vedkomande; ikkje bokstavleg, men likevel har det skjedd ei forandring.

Sånn ytre sett er det kanskje lite nytt, men guten har "vendt om" og blitt eit

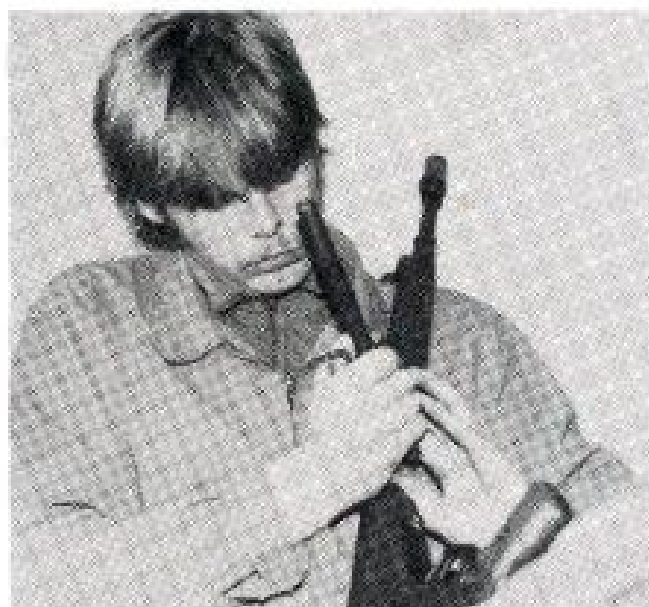
nytt menneske, seier Bibelen.

Kven som helst kan jo pynta litt på fasaden - ta seg saman. Men det vert ein ikkje kristen av. Omvending er Guds verk. Ein får auga på si sund - oppdagar at her nyttar det ikkje med litt lapping - her må det noko drastisk til. Så får ein sjå Jesus som si einaste redning.

Ein kristen er ein som har bruk for Jesus, er avhengig av tilgjevinga. Kursen er lagt om; han spør ikkje lenger: "Kva har eg mest lyst til?" No blir spørsmålet: "Korleis leva livet rett - for Gud og for mennesket?"

FORTSETTELSE SIDE 54 1

HVORDAN ER TJENESTEN PÅ.....?

I vår serie om den tjenestemessige presentasjon av det som skjer på stasjonen, er vi denne gang kommet til tjenesten som våpenassistent.

- Hr. Våpenassistent Gunnar Gullivåg, hvordan forløper dagene seg for en våpenassistent ?

- Den varierer ganske mye. De fleste tror vel jeg gjør mindre enn det jeg gjør. Det er en del tung-arbeid som blir ganske raskt unnagjort. Har i grunnen alltid noe å gjøre, selv om det ikke ser slik ut alltid. Dessuten er jeg utsjekka på kaffe-trakteren på teknisk.

- Det blir vel en del død-tid i jobben. Hva fyller du den med?

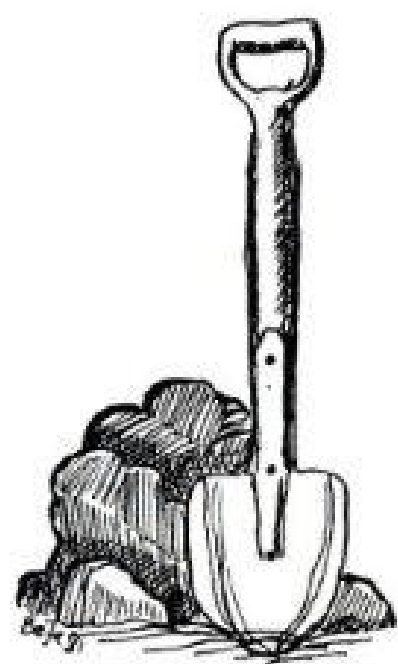
- Kaffe og kortspill.
- Du er i løpet av vinteren

observert med spade. Er det et nytt og hemmelig våpen?

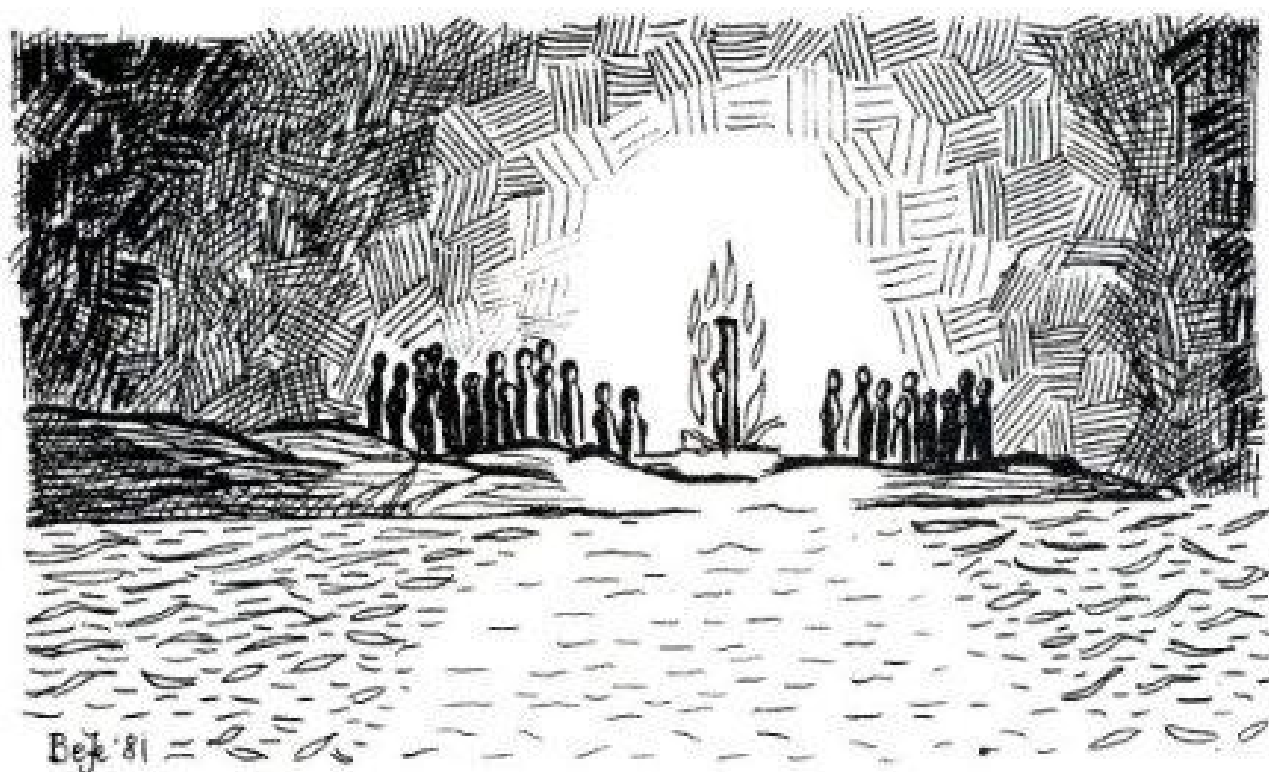
- Et av de viktigste. Det er vel ikke akkurat noe våpen, men en må ha noe å spa seg frem i tjenesten med. Ble svært lei etter hvert, ja.

- Er du helt alene i denne stillingen eller har du noen over deg som kontrollerer arbeidet ditt?

- Jeg er alene i stillingen. Fenrik Nordbø er befalet mitt (sjef?), men jeg står svært fritt.

Hekseprosesser i Vardø

I 1617 utsteder den store hekseforfølger, Kong Christian IV, en forordning mot "Troldfolck oc deris medvitere" der han først tar for seg "hemmelige kunster" som å signe, mane osv; de har til nå blitt holdt til å være til gagn for folk og fe og derfor tålt, men heretter skal de som driver med slikt, bøde alt de eier og rømme land og rike. Hva "rette Troldfolck" - som har inngått forband med djevelen-angår, skal de behandles etter loven og brennes, mens de som har med slike folk å gjøre, skal hals-hugges.

Bakgrunnen for forordningen er klar; djevelen vandret omkring på jorden, inngikk kontakt særlig med kvinner og gav dem en smådjevel til hjelp for utførelse av sine onde gjerninger.

Grenseløs var heksenes makt, man fryktet dem som den onde selv, de ble jaget som ulver og intet fangehull var for mørkt og ingen tortur for hard for dem.

Finnmark kom til å lide mest i Norge under hekseforfølgelsene. Både landet og folket ble ansett for å være meget mistenkelige. I middelalderen mente man at nedgangen til skjarsilden og helvete var på øde, skremmende steder. I øde og bortgjemte klippehuler i Finnmark fantes disse nedgangene.

I Finnmark har den mektige lensherren på Vardøhus fått klar beskjed fra kong Christian IV: Så snart han får greie på Troldfolck skal han la dem tiltale og straffe, "Saa fremt de icke self vil stande oss til Rette".

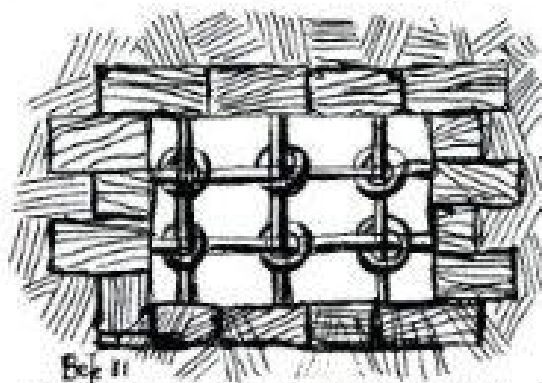
Og resultatene kom. Fra 1620 og utover måtte den ene heksen etter den andre vandre på bålet for sine onde gjerninger. De kunne f.eks. ha laget uvær så fiskerne omkom på sjøen.

Hvordan laget så trollkvinnene stormen? De tok et snøre, knyttet knuter, leste over det, spyttet på det, blåste på det og løste knutene. Da begynte det straks å blåse opp.

Men hvor langt Finnmarks trollkvinner kunne drive det til, når det gjalt å ta maten ut av munnen på seg, sine og andre, fikk folk høre fra et Kiber-ting. Der tilsto Anne Federsdatter at hun og andre hadde gått sammen om å sette grinder for fisken utenfor Vårberget, dog var det så store mengder fisk at den ødela en av grindene, så det kom noe fisk igjennom. Forut for tilståelsen har heksene vært utsatt for pinsler og tortur i fangehuset eller gjennomgått "vannprøven". Kvinnene hadde en inngrodd tillit til vannprøven og ba ikke sjelden om den for å bevise sin uskyld. Prøven foregikk på den måten at kvinnen ble kledd naken, høyre hånd bundet til venstre stortå og venstre hånd bundet til høyre stortå, og med et tau om livet ble hun kastet i vannet. Fløt hun, var hun skyldig, sank hun, så var hun uskyldig. Nå skulle man tro at det for kvinnen var det samme om hun fløt eller ikke, hun døde jo i alle fall. Men det var allikevel en vesentlig forskjell. Fløt hun, ville hun bli brent på bålet og asken spredt for vinden. Sank hun, så var hun jo uskyldig og ville få begravelse i kirken på sømmelig vis.

I Vardø var det Kjerringrevet i Østervågen som ble nyttet til "probering på sjøen". Bålet ble tent på Steilneset og muligens også på Domen. Det var ingen sinker som stelte med piningen av kvinnene. Det ble også utgitt en lærebok om pining av kvinner. "Heksehammeren" var et av inkvisisjonens produkter og ble spredt utover landet til hjelp for nybegynnere i torturering. Etterhvert ble det også gjennomført pining etter at dommen var avsagt. Man ble interessert i å finne det såkalte djevelens merke, som skulle være et helt ufølsomt område på kroppen. En kvinne fra Makkaur ble utsatt for dette. Hun fik først alt håret fjernet, så lenket naken på et bord. Deretter stakk man metodisk hver tomme på kroppen til den stakkars kvinnen med

nåler for å finne djevelens merke. Man fant ikke merket denne gang, men boddelen skar av hennes venstre øyenbryn og der fór Satan ut av henne. Under slike forhold er det ikke rart at disse kvinnene, for å få et lite opphold i torturen, anga andre kvinner som hekser. Å bli angitt av en angitt heks "Troldfolck at være" var jevngodt med dom og brenning.

Fra 24. januar 1650 til 23. april 1653 ble i alt 13 kvinner dømt til ild og bål her i Øst-Finnmark. Noen av kvinnene var svangre og fødte sine barn i fengsel dersom domfellelsen tok tid. Noen abortterte vel under torturen. En kan undre seg over at noen kvinner virkelig kunne utholde slik pining, men en har et slik eksempel i salig Peder Krogs kone, Ingeborg fra Makkaur; hun ble pint og klippet med gloede tenger og svovl på hennes bryst. Da ble hun spurt om hun ikke ennå ville bekjenne, hvortil hun svarte: -Aa nei, saa kan de pine kroppen, men sjælen skal de dog intet pine. Og hun døde noen dager etter uten dom, ble så slept bort og lagt ute på øya henimot galgen, og slengt på bålet sammen med noen andre som ble brent neste dag.

Finnmarks siste heksebål ble tent i Vadsø en junidag i 1678. Vår nordligste landsdels regning til tidenes offisielle vanvidd lyder, etter kildene å dømme, på 80 menneskeliv. Det tallet dekker en gruppevekkende sum av legemlige lidelser under en behandling, brutal og rå utenfor enhver nærmere beskrivelse. Hvilken sjelens fortvilte angst og ensomhet det representerer, kan vi vel knapt gjøre

STORMPOSTEN

Et tilbakeblikk

"STORMPOSTEN", vår eksklusive leiravis starta sin karriere i 1962. Med (u)jæmne mellomrom har "STORMPOSTEN" dukka opp i alle desse 19 åra.

Initiativtakar og den fyrste redaktør var Jon Skolmen som vel er kjend for dei fleste av lesarane.

Det første nummeret av leir-avisa var på 10 sider og kom ut i desember 1962. Sidan den gong er det kome ut omlag 74 nummer. Dette skulle altså vera det 75. i rekkja av "STORMPOSTAR" som har sett dagens lys. Årsaka til at eg skriv omlag 74 nr., er at ei leiravis kan ha dukka opp allereie i 1959. Ein har derimot ikkje greidd å oppspora desse, så dette kan ein karakterisera som rykte.

"STORMPOSTEN" har ikkje kome ut uavbrote i alle desse åra. I 1965, til dømes, kom det ikkje ut eit einaste nummer, medan ein i 1968 finn heile 12 nr. av avisa.

Det fyrste som slår ein når ein sit og blar gjennom tidlegare årgangar av "STORMPOSTEN" er den dårlege lay-out som pregar mange av nummera. No må det imidlertid leggjast til at ein av grunnane til dette skuldast

dei dårlege hjelpemidla ein hadde. Ein stensilmaskin er ikkje mykje eigna til å laga ri lay-out-messig god avis. Men ein kunne nok teke seg litt betre tid under utforminga av avisa, og ikkje minst teikningane. No skal ein ikkje skjera alle under ein kam. Det finst så absolutt ein del hederlege unnatak. Ei anna sak er at ein muligens er blitt noko bortskjemt når ein har hatt Pedersen i Redaksjonen.

På den lau-outmessige sida skjedde det store endringar til jul i 1975. Då byrja ein å trykka "STORMPOSTEN" i offset og i A5 format.

Når det gjeld innhaldet, kan ein trekkja paralellar til lay-outen; mykje dårleg, men lyspunkta finn ein så absolutt.

Fyrst då ein byrja å trykkja "STORMPOSTEN" i offset og i A5 format, kan ein seia at avisa vart representativ for leir-aviser. Då vart "STORMPOSTEN" ei leiravis som ein kan vera stolt over. No vert "STORMPOSTEN" stadig betre, både lay-outmessig og innhald ne sig.

Moderne hjelpemiddel vert no teke i bruk. Fotografi og letra-

set og andre hjelpemiddel som skal til for å få ei god avis blir brukt. Likeeins må det nemnast at "STORMPOSTEN" reint trykningsmessig vart betre då Dagfinn Hansen Trykkeri i Kirkenes tok over trykkinga.

Ser ein litt nærmare på innha det i avisa, så må ein ha lov til å seia at ein har vore flink til å laga reportasjar sjølv. Det meste av stoffet er tydelegvis laga av og for menneskapet ved Let Vardø. Vidare må det nemnast at ein spesielt i dei fyrste åra viste stor fantasi og laga både humoristiske og alvorlege reportasjar.

"STORMPOSTEN" har ein viktig funksjon for personellet ved Luftforsvaret sin stasjon i Vardø. I 1982 syller "STORMPOSTEN" 20 år. I desse 20 åra har avisa utvikla seg frå ei stensilert "lefse" i A 4-format og til dagens moderne offset-avis.

Det er nesten umogeleg å skriva om "STORMPOSTEN" og det som den står for

Det er nesten umogeleg å ta eit tilbakeblikk på "STORMPOSTEN" utan å ta med ein del utdrag av artiklar og reportasjar som har vore trykt. I det etterfylgjande vil eg ta for meg eit par eks. på dett.

Snowmofoil

Den kjente bilfabrikken A/S Berg-og Dalbane i Kirkenes, demonstrerte i går sin nye folkesnowmofoil. En snowmobil bygget etter et helt nytt prinsipp. Deltene er montert på hydrofoiler for at bilen skal kunne gå også på løssnø. Konstruktøren, russeren Snowli-koff, mener at Snowmofoilen vil bli allemannseie om et par år.

Vi skal nå beskrive de tekniske data nærmere:

Bilen har belter med uavhengig fjæring på alle fire belter, som kan gå både forover og bakover. Takket være en ny styreinretning kan bilen styres fra førerrommet. Videre har den 6 sider: Høyre og venstre, foran og bak, oppå og under. Drivkraften kommer fra en to-sylindret fire-hesters Sabb-motor med fire vertikaltliggende sylindre (to i reserve). Motoren har direkte innsprøytning i den gyroradar-primasupre dobbeltforgasseren, som har dobbeltrensede luftfilter av typen "Long Fellow King Size". Utblåsing skjer på begge sider av bilen. Den kraftige motoren kan bringe kjøretøyet opp i en fart av 77 knops fart i løssnø. Sneskavlen er ikke til hinder da disse blir spist av et super gebiss med Solidox-smil i fronten av vognen. Den fortærer ca. 7 tonn hardpakket snø i minuttet, da går motoren med et turtall på 69253 omdr. pr. minutt.

Videre er vognen utstyrt med radar for innfangning av bortkomne sauer og fotgjengere. Midt mellom beltene foran henger innsugningstuten som automatisk suger inn alle fotgjengere innen en radius av 7,3 meter og fører disse til en omskoleringsstank plassert rett under førerhuset. Her får alle innsugde fotgjengere straks delta i et fotgjengerkurs og slankekurs av 14 sek. varighet, hvoretter de blir kastet ut gjennom eksosrørene. De som har gjennomgått fotgjengerkurset, vil heretter ikke krysse en gate eller vei utenom fotgjengerfeltene, men entengrave seg under veien, eller entre over i telefontrådene.

Snowmofoilen tar 37 passasjerer og den har innebygget kafeteria med bardisk av rustfri plast. Kafeteriaen er konstruert i samarbeid med Gartnerhallen, men konstruktørene har tillatt seg visse endringer. Blant annet en autorobotutkaster som i løpet av 9 sek. kan kaste ut 4 berusede personer og 2 bergensere. I kafeteriaen får man kjøpt seigemener og hjemmebrent. (Ta med spenn). I salongen kan de reisende hygge seg med å se på TV, og på taket er det en utkikk-kuppel av gjennomsiktig plast, hvor man,

etter å ha fått et kraftig slag i hodet fra en damphammer, kan man observere hele Melkeveien, samt den siste russiske satellitt.

Som tilleggsutstyr kan man få påmontert et brett av superpanserstål til å sette foran beltene dersom man vil til Sverige og ikke praktisere venstrekjøring. Brettet vil automatisk slenge alle møtende biler ca. 50 meter utfor veien.

Snowmofoilen er fantastisk billig i drift, da den går på alt fra flybensin til smeltet margarin, (kun melange). Påfyllingsrøret for drivstoff er meget hensiktsmessig plassert på venstre side (til stor hjelp for kjevhendte). Prisen på dette fantastiske kjøretøyet er 62431 1/2 rubel fritt tilkjørt kjøperen. Leveringstiden er 3 måneder pr. kontant betaling. For sikkerhets skyld gjør vi oppmerksom på at Snowmofoilen er allergisk overfor svensker.

Vår medarbeider

Vår venn, herr Syrestuen ble utklekket på solsida en dag i mai måned 1896.

Ble siden sendt til soppkontrollen, men lagt til side (på sprit) på grunn av doping. Senere i sin ungdom ble han tatt hånd om av trafikkipolitiet da han prøvde å grave seg under Drammensveien i rushtiden. Episoden endte med at han ble overkjørt av en dampveivals og sendt til Vegvesenet, som brukte ham som protestplakat i første mai-toget det året. Han kom

senere til Flesland hvor han vant kretsmesterskapet i kulokk over en kilometer med kupert terreng, og dette gjør ikke herr Syrestuens prestasjoner mindre. Han avsluttet sin sportskarriere etter en øl-stafett i -27. Ble under tørr-legginga i -30 -åra anholdt av politiet under et havvannskallas og sendt til sjøs, hvor han druknet 9 ganger, på land. Holdt seg skjult i sørlige farvann under krigen og dukket siden opp på motorsykkel i Slidre. Han har etter den tid bedrevet omflakkende hjemmeindustri, men har slått seg ned på Høland, der han venter at folkepensjonen skal tre i kraft.

Herr Syrestuen har røde øyne, nese og kjever, og liker ikke å gå på tømmerstokker.

(Stormposten nr 3 -67)

Fra vår nedstemte medarbeider.

I det velferdsamfunn vi er i ferd med å utvikle her i landet, vil det etter hvert

Fra vår nedstemte medarbeider.

I det velferdssamfunn vi er i ferd med å utvikle her i landet, vil det etter hvert bli mindre og mindre etterspørsel etter de tjenester vi kan yte. Levestandarden vil fortsette å stige, og dødeligheten vil synke. Dette betyr at folk vil dø sjeldnere og sjeldnere, med den følge at vår omsetning vil

synke betraktelig. Vi går en hard fremtid i møte, avsluttet formannen i Norske Begravelsesbyråers Landsforening (NBBL), Ulrik Gravrøst, sitt foredrag i foreningens landsmøte i Oslo Handelstand i går.

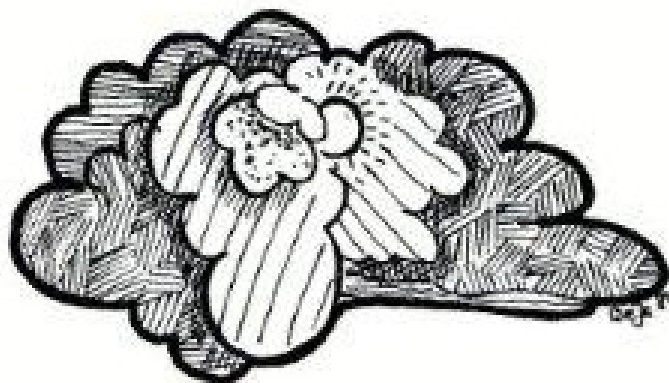
Det var dystre utsikter Grav-Røst hadde rullet opp i sitt foredrag, men under det ordskiftet som fulgte, gav representanter for flere begravellesbyråer uttrykk for at man ikke akter å gi seg med -en gang. I en situasjon som den som nu er oppstått, må man gå i seg selv og prøve å finne frem til hva som kan gjøres for å gjøre skadevirkningene minst mulig, ble det bl.a. hevdet.

Representanter for firmaer som allerede har sett den nye tid i øynene, antydte at man i fremtiden ville bli nødt til å føre en mer "forbrukervennlig" politikk, og at man måtte være klar over at bransjen i det hele tatt ville bli mer preget av konkurranse.

Enkelte firmaer hadde allerede satt seg i forbindelse med reklamebyråer for å kunne tilby sine varer og tjenester på en mest mulig smakfull og lokkende måte. Andre mente at man så seg nødt til å slå av på prisene og innføre begreper som "gruppe-rabatt" og "familievennlige"

FORTSETTELSE SIDE 57 2

VÊR

NEKROLOG

Sveinung Klyve

Revoljjen går, og ein vert brått riven ut av den rolege søvnen til ein ny dag ved stasjonen. På veg til matsal og frukost, oppdager ein fort at vêret i løpet av dunkle nattetimar har snudd om frå det klare måneskinet og vindstilla som rådde i går kveld. Snøfokket står som ein tett kvit vegg - og der ein kavar seg framover til knes i djupe skavlar og snøgufs, skimtar ein endeleg konturane av døra og inn i messa kjem ein som reine snømannen.

•••

Lokalsendinga i radioen stadfester det ein så brått og brutalt no på morgonkvisten har fått slengt i seg. Vêrgudane har fullstendig slått seg vranke. Det er mest så ien har lyst til å halda seg innandørs, men mong eit fast gjeremål må unna trass i styggevêret - den som hadde sete inne og hatt det

varmt og godt - tankane vert viska bort av vinden som riv og slit i kulde og kalde snøfnugg som søker inn mot varm hud.

Dei fylgjande dagane vert vêret berre enno verre. Med den bitande nordvesten rett i mot, kjennes beina som bly og metrane vert som kilometer. Snur ein derimot ryggen til, er det mest som ein har fått venger og har store vanskar med å halde seg på føtene. Trass i fridag og laurdagsopning, er byen og gatene mest folketomme. Kun dei mest nødvendige gjeremål dreg folk utendørs.

•••

-Sjøen bryt seg gråsvart og grov, og kastar seg skummande nådelaust mot land og sender kald salt sprut langt innover. Ein augneblink ser ein eit godt stykke utover det hissige havet, men så tek atter tett snøfokk overhand. Alle vegar ute ved kysten i Aust-Finnmark er

stengde - brøytemannskapa har berre måtta resignera. Hurtigruta må gå forbi dei vanskelegaste hamnene, og sjølv dei alltid så pålitlege flya har til sine tider store vanskar med å avvikla sine turar. All kommunikasjon med omverda er brote, og einsleg og avskore ligg Vardøya vêrfast ved den ytterste spiss av vårt langstrakte land der i innerkant av det store Barentshavet som enno ein gong er i ulage.

•••

Folk som skal sørover må berre smørja seg med tolmod, og vert stadig meir og meir reisesjuka og nervøse - no må vel snart styggedomen vera over.... slike stunder er det verkeleg ein i sitt stille sinn funderer. Mot naturkreftene vert sjølv den vidtrekkjande menneskehanda spe og hjelpaslaus. Mykje

har me utretta på vår klode, men dei overveldande naturkreftene rår me ikkje med.

•••

Det siste ein hugsar før søvnen enno ein gong tek overhand, er det ulande vêret og desse tankane som leikar i ein. Neste morgon - mest like brått som det byrja har vêret betra seg. Sola skin frå ein lettskyja himmel og sjøen har roa seg. Endelig over for denne gong, og alt er snart i si vante gang. Fylgjande veke får me rikeleg med plussgrader og stor tining av snø og is. Er det dei fyrste vårteikna som glimrar med sitt nærver, eller har berre Kong Neptun teke ein pust i bakken før han kastar meir av sin lumskete vrede over oss....

• JOSCHDA, ALT SCHILLE OG ROLIC! •

SKIFT-SYSTEMET

I tidligere nummer av Stormposten er det et tema som synes å ha opptatt soldatene mye. Under spalten "leserbrev" har det gjentatte ganger vært ytret forskjellige meninger om det å gå på skift og den skiftordning vi har på stasjonen.

I og med at Lst Vardø har helkontinuerlig turnus, er 70 % av alle mannskaper som blir sendt hit nødt til å innfinne seg med skifttjeneste. For de fleste innebærer det noe nytt å jobbe kveld og natt når folk flest sover. Stormposten bestemte seg for å ta en titt på hva skiftpersonellet er misfornøyd med og eventuelt hvilke muligheter det er for å rette på dette.

Selv om vi finner skiftpersonell både på kjøkkenet, mso og i portvakta, var ops'n det naturlige mål for Stormposten. I oppholdsrommet til "gutta" finner vi fls Raudi, som har vært her akkurat lenge nok til å kunne gjøre seg opp en mening om det å gå skift.

- Hvilke tanker hadde du om turnustjeneste da du var i ferd med å begynne på skift "Alfa"?

- Jeg så frem til å begynne på skift, men ble skuffet da det viste seg at vi fikk mye mindre fri enn vi hadde trodd.

- Vil det si at du nå heller kan tenke deg å gå på dagtid?

- Nei, jeg har ingen ting imot selve det å gå på skift, men det er for kort langfri. Vi skulle heller jobbet oftere og fått lengre langfri.

- Men vil det ikke gå ut over tjenesten?

- Nei, jeg tror ikke det ville være noen fare for det.

- Dagrytmen, var det vanskelig å komme inn i den?

- Midnattsol og den lyse årstiden gjorde at det var litt uvent til å begynne med, men nå går det bra.

- Og mulighetene til å få sove i fred på brakka er gode?

- Både og. Det er lett å sove om dagen, men om kvelden kan det være vanskelig.

Fls Raudi var tydelig misfornøyd med nåverende skiftordning. Ved siden av oss har vi tidligere hovedtillitsmann v/s Berge.

- Fikk du anmodning fra soldatene om å forhandle om en ny skiftordning?

- Ja, det var et sterkt ønske. Spesielt var det hovedtillits

- Ja, det var et sterkt ønske. Spesielt var det tillitsmannen for ops'en som fikk henvendelse på dette felt. Det ble tatt opp med ledelsen, men uten resultat.

SKIFT-SYSTEMET

I tidligere nummer av Stormposten er det et tema som synes å ha opptatt soldatene mye. Under spalten "leserbrev" har det gjentatte ganger vært ytret forskjellige meninger om det å gå på skift og den skiftordning vi har på stasjonen.

I og med at Lst Vardø har helkontinuerlig turnus, er 70 % av alle mannskaper som blir sendt hit nødt til å innfinne seg med skifttjeneste. For de fleste innebærer det noe nytt å jobbe kveld og natt når folk flest sover. Stormposten bestemte seg for å ta en titt på hva skiftpersonellet er misfornøyd med og eventuelt hvilke muligheter det er for å rette på dette.

Selv om vi finner skiftpersonell både på kjøkkenet, mso og i portvakta, var ops'n det naturlige mål for Stormposten. I oppholdsrommet til "gutta" finner vi fls Raudi, som har vært her akkurat lenge nok til å kunne gjøre seg opp en mening om det å gå skift.

- Hvilke tanker hadde du om turnustjeneste da du var i ferd med å begynne på skift "Alfa"?

- Jeg så frem til å begynne på skift, men ble skuffet da det viste seg at vi fikk mye mindre fri enn vi hadde trodd.

- Vil det si at du nå heller kan tenke deg å gå på dagtid?

- Nei, jeg har ingen ting imot selve det å gå på skift, men det er for kort langfri. Vi skulle heller jobbet oftere og fått lengre langfri.

- Men vil det ikke gå ut over tjenesten?

- Nei, jeg tror ikke det ville være noen fare for det.

- Dagrytmen, var det vanskelig å komme inn i den?

- Midnattsol og den lyse årstiden gjorde at det var litt uvent til å begynne med, men nå går det bra.

- Og mulighetene til å få sove i fred på brakka er gode?

- Både og. Det er lett å sove om dagen, men om kvelden kan det være vanskelig.

Fls Raudi var tydelig misfornøyd med nåverende skiftordning. Ved siden av oss har vi tidligere hovedtillitsmann v/s Berge.

- Fikk du anmodning fra soldatene om å forhandle om en ny skiftordning?

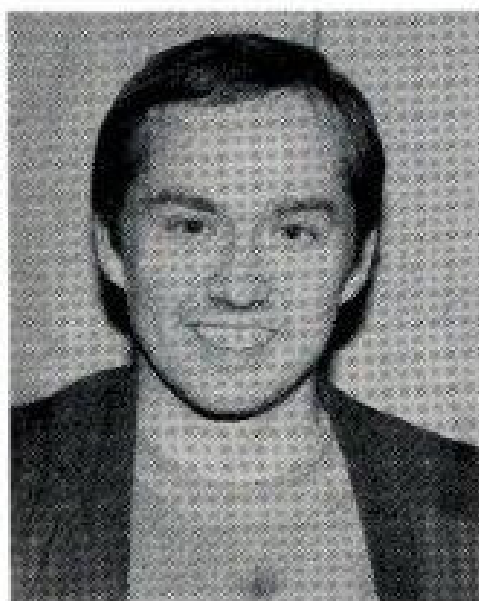
- Ja, det var et sterkt ønske. Spesielt var det hovedtillits

- Ja, det var et sterkt ønske. Spesielt var det tillitsmannen for ops'en som fikk henvendelse på dette felt. Det ble tatt opp med ledelsen, men uten resultat.

- Er du personlig fornøyd med ordningen dere har i dag?

- Nei, det er alt for lite intensivt. En hardere skiftordning må til for å kunne få lengre langfri som dermed kan utnyttes bedre enn vi har muligheter for i dag.

Ved hen-vendelse til Lst Kautokeino, fikk Stormposten opplyst at de der brukte en hardere liste slik at soldatene hver femte uke fikk over 7 døgn fri. Nær sagt alle benyttet denne uken til å reise hjem. Til tross for den harde skiftordning, hadde de minst 12 timer fri mellom hver gang de skulle på vakt.

Kaptein Fossun
Sjef OPS

Veien gikk så til sjef ops for nå en gang å få en red-gjørrelse for vår skiftplan. Vi ville vite om ikke Vardø har en dårligere skiftordning enn Kautokeino. Allerede før spørsmålet var ferdigstilt, kom et

ettertrykkelig stønn fra kapt Fossun som tydelig indikerte at dette spørsmålet hadde han fått før. Så fulgte et flere minutt-ers foredrag som virkelig fikk Stormpostens medar-beider til å få testet sine stenografi kunnskaper.

- Vi har ingen dårligere skift-liste enn Kautokeino. Deres ordning er ikke lovlig iht. arbeids-miljøloven og arbeidstids-bestemmelsene. De har forhandlet seg frem til denne skiftlisten lokalt. Det forutsetter at alle impliserte, befal, grenaderer og ev. sivile må være enige i ordningen. På Kautokeino er dette mulig da 4 av 5 er pliktjenestebefal som ikke har familie å ta hensyn til. I Vardø er situa-sjonen annerledes. Her er det flere befal som ikke kan tenke seg noen form for hardere skiftopp-legg. Det er nok at én setter seg på bakbeina for at en ny skiftliste ikke kommer på tale. Soldatene som er her i kortere tid kan muligens tåle et arbeid -press, men for befalet som tjenestegjør her i flere år, vil belastningen bli langt større. Skal soldatene jobbe hardere og dermed få lengre langfri, må de og befalet følge hver sin skift -liste. Da vil soldatene få for -skjellige skiftsjefer, hvilket

vil føre til dårligere opplæring og dårligere kontakt mellom befalet og mannskapene. Dette vil igjen gå ut over tjenesten. Vi må også huske på at tjenesten på Kautokeino og her ikke kan sammenlignes.

De har et automatisk system og mindre trafikk som gjør at det ikke kreves like mye av personellet som vi er nødt til å kreve her i Vardø.

- Det ser altså svært så mørkt ut for tilhengerne av en hardere skiftliste?

- Jeg synes dagens skiftliste er hard nok som den er.

Vel der fikk vi den. Vi takker intervjuobjektene for sine uttalelser.

Ny vaktliste må vi visstnok foreløpig se langt etter. Likevel ser det ut som om soldatene foretrekker denne tjenesten fremfor en vanlig 8 - 16 jobb.

Frekke streker ved *Ami deppent*

Eggtur med Festninga

Sveinung Klyve

Trekkfuglane er forlengst lattende, og med midnattsola var også hekkesesongen i full gang for dei hundretusenviis av sjøfugl på øyar og i fjell her oppe i nord.

Gjennom hekking skal dei vidareføra arten, men for folk er dette den gilde tid med overflod av måseegg. Her i Vardø-området, er det på Hornøy og Reinøy dei store konsentrasjonar av egg er å finna, men også utover Skagen, på Vårberget, Domen og ein del holmar og skjær hekkar det måsefugl.

Frå gammalt av har kommandanten ved Vardøhus festning lensrettar som gjev han rett til å plukka egg og molter på Reinøya, ein hevd som framleis vert nytta.

Me slo fylgje med Festninga ut på REinøya ein ettermiddag for å få eit inntrykk av egg-eventyret. - Løyst frå bøya ute i hamna, tøffar Festninga si gråfarga snekke "Teisten" inn mot kaia. Me er ikkje dei einaste som skal vera med. På kai-kanten står også 15-20 ungar og trippar utolmodig. - Etter ein ti-minutts tur er strekninga ut til øya unnagjort, og me har knapt lagt til land før ungeskokken er i fullt firsprang innover.

På 1800-talet hadde Festninga ei bemanning på 30 soldatar og like mange slavar. Om sommaren rodde slavane fiske, samla ved, sank andedun, måseegg og molter, og lensrettane hadde alt å seia for drifta av Festninga. I dag er derimot desse rettane meir for ein kuriositet å rek-

Det er snekka "Teisten" som fraktar folk og utstyr inn og ut frå øya.

Den eine av dei to jordgammene på REInøya.

na. Kommandanten har ikkje tilgang på slik arbeidskraft lengjer, men eggsanking er ein populær jobb for barn og ungdom i Vardø. 35 øre får dei for eggjet, og dei beste plukkarane kan tena seg minst eit par tusen kroner i løpet av dei fire- fem vekene sankinga pågår.

Om lag 40 000 fuglepar hekkar på Reinøya. Dette er i hovudsak måsefugl (gråmåse , svartbak og krykkje) men i fugle fjellet på nordsida er det også nokre tusen alkefugl. Litt ærfugl, skarv og teist hekkar også spreidd rundt om på øya.

I dag er det i tillegg til kommandanten ein sivil tilsett og fire menige ved Festninga. Tenesta er helst fin og gutta har det ganske fritt. Dei steller seg sjølv. Innkjøp og matlagning går på omgang og " dagens kokk " vel også menyen. Om vinteren består arbeidet i snørydding, puss og reperasjonar. Sommarstid er det utvendig vedlikehald, stell av kanonene og eggsankinga som i hovudsak står på programmet.

For ein del år sidan vart mellom anna Reinøya utlagd som reservat og underlagt Tromsø Museum og Miljøverndepartementet. I tillegg til "haustinga", har også Festninga oppsyn-

et med øya. Heile hekkesesongen er øya freda og det er forbode å gå i land for uvedkommende. To jordgammer frå byrjinga av dette hundreåret særmerker også øya. Den eine vert nytta til lager for egg og utstyr, den andre til overnatting. Desse er dei eldste av sitt slag som i dag er i bruk i Finnmark.

I eggtida er det alltid minst to personar ute på øya. Det er i hovudsak soldatane som overnattar der ute, vanlegvis eit døger i slengen. I tillegg til sjølve å plukka, administrerer dei og passsar på. Etter at eggja er kontrollerte, vert dei pakka i kasser på hundre og frakta til ein forretning i Vardø som tek seg av den vidare distribusjonen. Egga vert i hovudsak omsett i dei tre nordlegaste fylka her i landet.

Kvar dag kjem "Teisten" utover lasta med plukkarar. Det er så skifte av " vaktmannskap ", båten dreg inn att til byen og returnerer om lag fire timar seinare for å frakta heim att plukkarane og dagens fangst.

I år var sesongen seint ute grunna den trege våren, og det er eit helst dårleg eggår. Lite mat og særleg det kjølege veret må ta skulda for det. Denne dagen me var ute vart det sankt

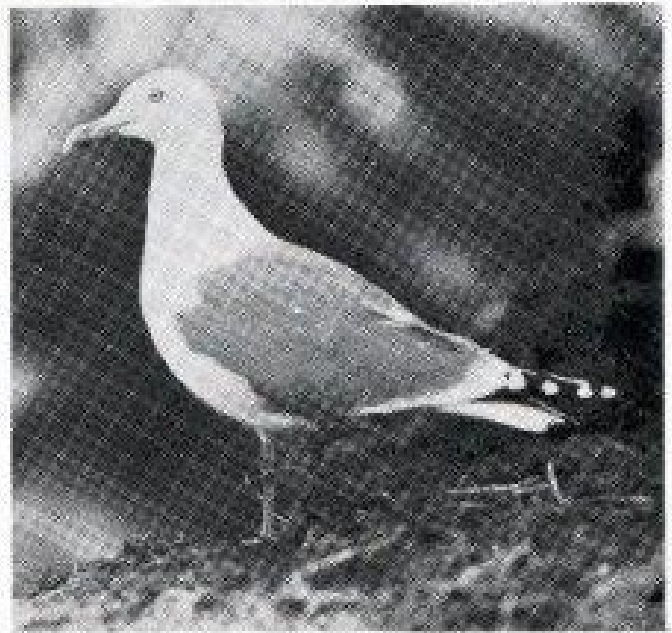
Med bøtta i handa, ber det i full fart innover.

nærare 2500 egg.

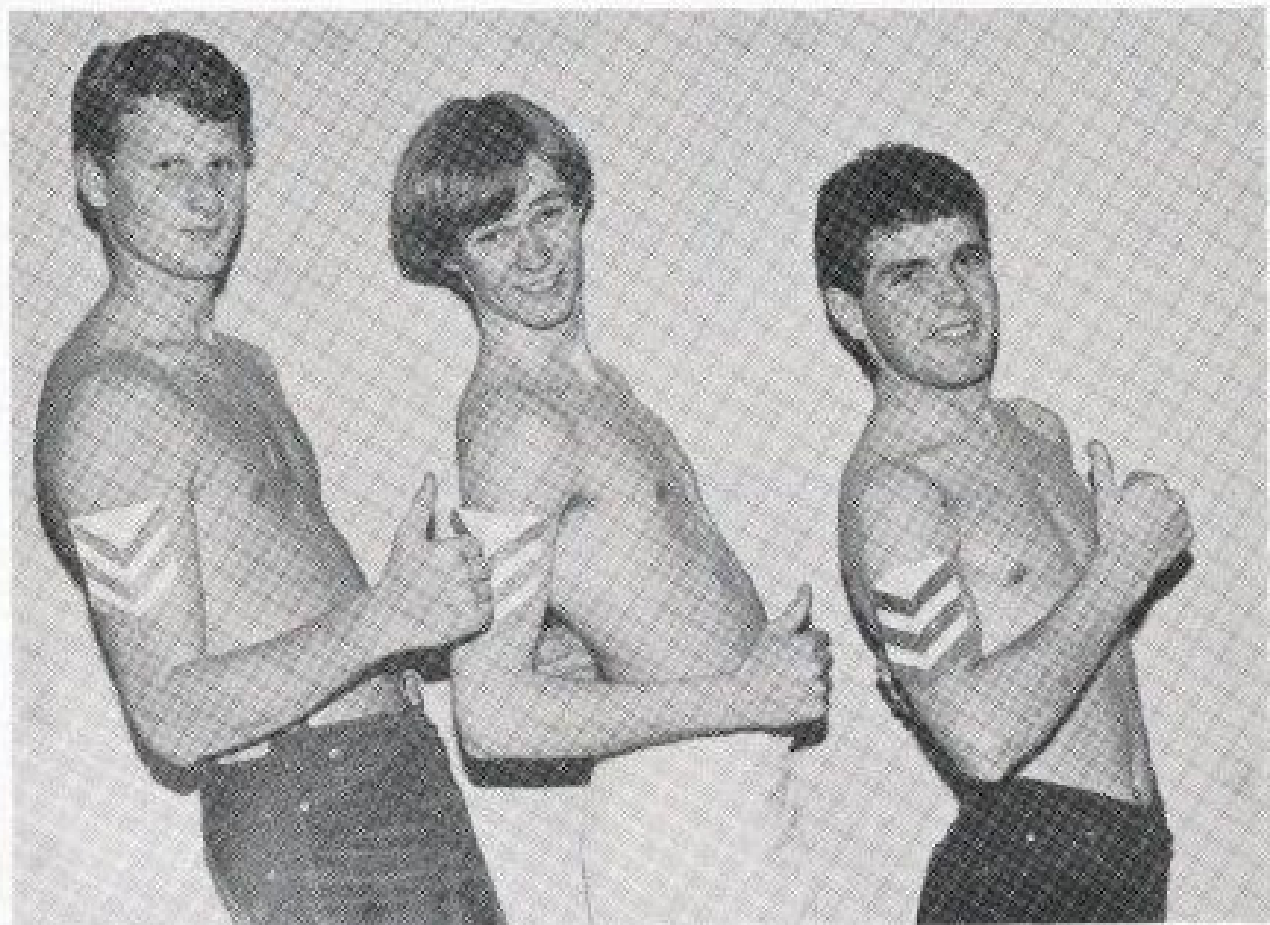
- Men hvis måsane sviktar kan ein ikkje som før håpa nærare 2500 egg.

- Men hvis måsane sviktar, kan ein ikkje som før håpa på ein desto betre moltesesong. For ein del år sidan var det i overflod av dette ettertrakta båret, men det er no mest heilt borte. Fuglane har etter kvart spreidd seg over heile øya og dermed trakka ned det meste av molteplanten.

Sjølv om det nok kan ha sin sjarm å springa rundt ute på øya og samla måseegg, må gutta ved Festninga berre vedkjenna at dei no etter som det er byrja å li ut i sesongen, er dei leie alt som heiter måseegg. Tre av dei får nett brakt egg-sesongen i hamn før det ber sørover for godt, - dimmisjon står for døra..... ■

Av dei 40 000 fuglepara som hekkar på Reinøya, er gråmåsen den dominerande.

Sersjant-blues med Bjøntegaard, Njaastad og Melvold markerer avslutningen på deira tjenestetid i Vardø

"de penger, de penger..."

*Forbruksundersøkelse blant soldatene
ved LST Vardö*

Randi Mikkelsen

Bakgrunn

I fjor høst gjennomførte Statistisk Sentralbyrå en undersøkelse som tok sikte på å kartlegge soldatenes totale forbruktgifter. Undersøkelsen omfattet menige og korporaler/visekorporaler eller tilsvarende grader, og utvalget ble trukket slik at alle forsvarsgrener og landsdeler ble representert. Resultatet av denne undersøkelsen ble publisert i serien Rapporter fra Statistisk Sentralbyrå.

Med utgangspunkt i denne rapporten ble det foretatt en lignende undersøkelse ved Lst Vardö. I likhet med rapporten til Statistisk Sentralbyrå var hensikten å se nærmere på hvordan soldatene finansierer utgiftene og hvordan utgiftene fordeler seg på forskjellige vare- og tjenestegrupper.

I det vesentlige skiller vår rundspørring seg ut ved at vi ikke var på jakt etter opplysninger om beløp. Forbruksundersøkelsen er altså kun et forsøk på å gi en generell beskrivelse.

Innsamlingmetode

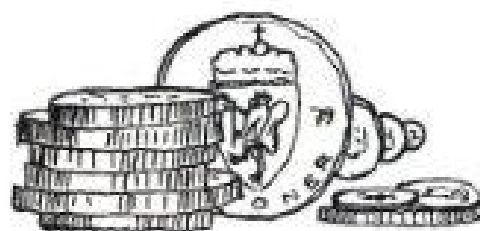
Det ble utarbeidet et spørreskjema som ble delt ut til soldatene ved stasjonen. Vi fikk 27 skjemaer i retur, så det er dette antall soldater som ligger til grunn for beregningene.

Utvalgets sammensetning

Uten at det er tillagt særlig betydning i selve undersøkelsen kan det være interessant å ta med en oversikt over den geografiske sammensetningen.

Vestlendinger	: 15 soldater
Østlendinger	: 10 "
Trendere	: 2 "

Totalt : 27 soldater

fordelt på følgende fylker:

Hordaland	:	8	soldater
Akershus	:	4	"
Sogn & Fjordane	:	4	"
Møre & Romsdal	:	3	"
Hedmark	:	2	"
Trøndelag	:	2	"
Østfold	:	2	"
Oppland	:	1	"
Buskerud	:	1	"

Til tross for den lave svarprosenten skulle dette være et forholdsvis representativt utvalg.

I vår undersøkelse er det ikke tatt sikte på å understreke eventuelle forskjeller i inntekts/forbruksmønsteret mellom landsdelene. Opplysningene er behandlet under ett.

Militær grad

Undersøkelsen omfattet menige, vingsold/tilsv. og korp/tilsv.:

Menige	:	20	sold	74,0	prosent
Vs/tilsv:	:	5	"	18,5	"
Kp/tilsv:	:	2	"	7,5	"
			27	sold	100,0
					prosent

Aldersfordelingen

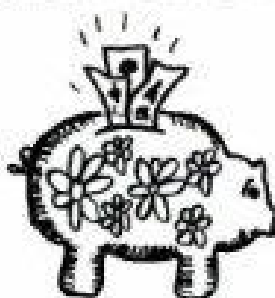
Blant de 27 soldatene i utvalget var de aller fleste 19, 20 eller 21 år (født 1961, 1960 eller 1959).

født 1961	:	8	sold	29,6	pst
1960	:	11	"	40,8	"
1959	:	8	"	29,6	"
			27	sold	100,0
					pst

Andre forhold

I utvalget var det 55,5 prosent scm på undersøkelsestidspunktet oppgaa at de hadde avtjent mindre enn halvparten av tjenestetiden. 37,1 prosent hadde avtjent mer enn halvparten, mens 7,4 prosent ikke hadde oppgitt svar.

Under halvparten	:	15	sold	55,5	pst
Over halvparten	:	10	"	37,1	"
Ikke oppgitt	:	2	"	7,4	"

SOLDATENES INNTEKTER

I dette avsnittet skal vi behandle soldatenes inntekter og annen tilgang på midler. Formålet er å se hvor mye de ulike inntektskilder betyr.

Forskjellige inntektstyper og andre midler

Forbruket til soldatene blir finansert på forskjellige måter, - ved dagpenger, lønn under tjenesten fra arbeidsgiver, egen inntekt ved arbeid på fritiden, bruk av midler som er spurt opp på forhånd, støtte fra foreldre, lån (privat eller i bank) osv.

Dagpenger

Spørsmålet om "kun tjenestetillegg?" ble besvart som følger:

Ja	:	11	sold	40,8	pst
Nei	:	16	"	59,2	"
			27	sold	100,0
					pst

Bakgrunnen for spørsmålet er om soldaten er utelukkende henvist til å finansiere sine utgifter ved tjenestetillegget, eller om han har tilgang til andre økonomiske midler. Dette skal vi se litt nærmere på.

Viktigste gjøremål for militærtjenesten

ga følgende svarfordeling:

Skolegang/studium:	10 s	37,0 %
Ansatt i stat eller kommune:	5 s	18,5 %
Ansatt privat	: 12 s	44,5 %
Selvstendig næringsdrivende:	0 s	0,0 %
	27 s	100,0 %

Svarene tyder på at en god del av mannskapet hadde inntektsgivende arbeid som viktigste gjøremål før innkallingen.

Lønn fra arbeidsgiver

Blant soldatene var det ingen som hadde full lønn under tjenesten fra tidligere arbeidsgiver, derimot mottar 18,5 prosent av soldatene delvis lønn.

Full lønn	0 sold	0,0 pst
Delvis lønn	5 "	18,5 "
Ingen lønn	22 "	81,5 "
	27 sold	100,0 pst

Inntektsgivende arbeid under tjenesten

25,9 prosent av soldatene svarte at de hadde inntektsgivende arbeid under førstegangstjenesten.

Arbeid i fritiden?

Ja	7 sold	25,9 pst
Nei	20 "	74,1 "
	27 sold	100,0 pst

Det skulle altså tyde på at rundt regnet 3/4 av mannskapet ikke har ekstrajobb i Vardø. Det vites ikke om dette skyldes manglende interesse hos soldatene eller manglende arbeidstilbud.

18,5 prosent av alle hadde tatt opp lån til privat bruk under førstegangstjenesten.

Lån?	Ja: 5 sold	18,5 pst
	Nei: 22 "	81,5 "
	27 sold	100,0 pst

Det dreiet seg fortrinnsvis om åprivate lån (f.eks. hos foreldre).

*Du kan ikke
låne meg en hundrings, vel...?*

Støtte fra foreldre

Støtten fra foreldre kan enten bestå i at foreldrene dekker visse utgifter eller at de sender penger som soldaten fritt disponerer.

Blant soldatene i undersøkelsen hadde 66,6 prosent noen gang fått betalt utgifter av foreldrene.

Støtte?	Ja: 18 sold	66,6 pst
	Nei: 9 "	33,4 "
	27 sold	100,0 pst

SOLDATENES

UTGIFTER

Bruk av tidligere

oppsparte midler

48,1 prosent av alle i utvalget opplyste at de hadde spart opp penger før de begynte førstegangstjenesten.

Oppsparte penger?

Ja: 13 sold	48,1 pst
Nei: 14 "	51,9 "
27 sold	100,0 pst

Andre økonomiske midler

Ja: 4 sold	14,8 pst
Nei: 23 "	85,2 "
27 sold	100,0 pst

14,8 prosent av soldatene opplyste at de hadde hatt andre midler til disposisjon enn de som er nevnt foran. Dette vil nok omfatte mange ulike former for midler. De 4 soldatene som svarte "ja" på spørsmålet oppga følgende:

Jobber når på perm:	1 sold
Vinner i tipping :	1 "
Ikke oppgitt :	2 "
	4 sold

Spart penger

under tjenesten?

Ja :	2 sold	7,4 pst
Nei :	24 "	88,8 "
Uppgitt :	1 "	3,8 "
	27 sold	100,0 pst

Dette spørsmålet ble tatt med for å se om noen av soldatene kunne økonomisere så det t.o.m. ble penger til overs for sparegrisen (!) Ikke uventet var det kun 2 soldater som kunne krone seg med en slik stjerne, og begge hadde oppgitt inntektsgivende arbeid under førstegangstjenesten.

Her var vi først og fremst interessert i å kartlegge hvordan soldatene prioriterer sine utgifter i Vardø. For å få en viss oversikt satte vi opp et skjema med diverse aktuelle utgiftsposter. Hver soldat hadde ni kryss til disposisjon som skulle fordeles på postene i forholdet 3 mye : 3 middels: 3 lite.

Imidlertid var det en del som misforstod denne rettleidingen ved at de fordelte kryssene på annen måte eller at de rett og slett ikke benyttet seg av alle disponible kryss. Av dette kan slutes at rubrikken "lite" burde vært utvidet til å omfatte "ingenting". Dette har vi tatt hensyn til under oppsett av svarfordelingen, slik at kryss som er utelatt er blitt regnet for "ikke"-utgifter. Sluttsummen blir i alle fall (9 kryss x 27 sold =) 243 kryss.

Vi har ført opp 2 poster : sjåførrommet og Ops'en - og her dreier det seg utelukkende om kjøp av kioskvarer.

Utgiftsposter	mye	mid- dels	lite/ ingen
Kantina	6	10	11
Sjåførrommet	2	18	8
Ops'en	2	5	19
Øllager /Rønning	14	4	9
Naustet/Nordpol	13	10	4
Hotell/disco	19	5	3
Narvesen/butikk	6	8	13
Velferden/ kassetter etc.	2	6	19
Reiser f.eks.t.Kirkenes	2	5	20
243 =	66	71	106

Denne oversikten skulle gi et generelt bilde av hvordan soldatene prioriterer. I hovedtrekk ser det ut til at hotell- et/discoteket er en desidert "mye"-utgift for 70,3 % av soldatene, dersom vi går ut fra at antall besvarelser gir et representativt totalbilde. Sjøfærrommet synes å være en mid- dels stor utgiftspost for 67,6 prosent av soldatene, mens 74 prosent av soldatene bruker li- te eller ingen penger på reiser f.eks. til Kirkenes.

I korte trekk illustrerer over- sikten følgende :

Det brukes mye på

1. Hotell/disco	(19)
2. Øllageret /Rønning	(14)
3. Naustet / Nordpol	(13)

Det brukes middels på

1. Sjøfærrommet	(18)
2. Kantina	(10)
og Naustet/Nordpol	(10)

Det brukes lite / ingenting på

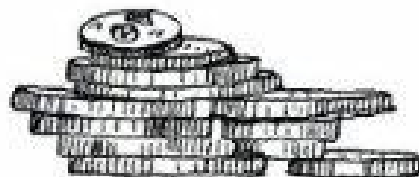
1. Reiser	
f.eks. til Kirkenes	(20)
2. Velferden	(19)
og Ops'en	(19)

Gavepremier

Til slutt vil vi takke alle for velvillig deltagelse. Vi ba kaptein Kårvatn trekke ut 2 pe- rsoner, og resultatet av denne trekningen er at

Gunnar Gullvåg
og Jan Åge Bordahl

vil bli premiert.

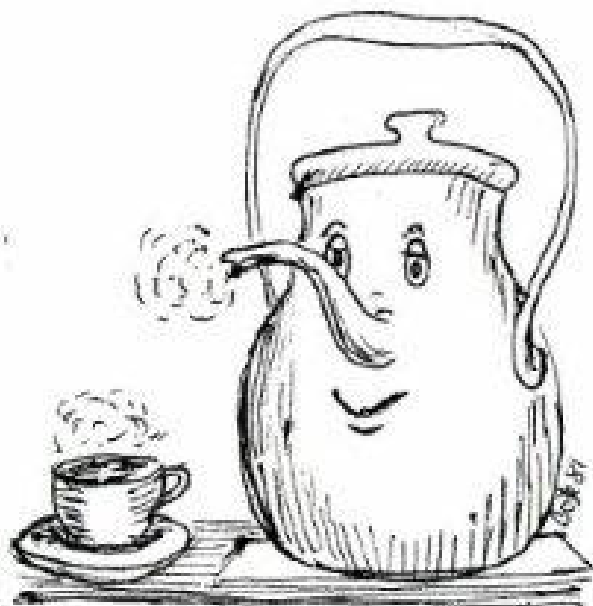

"Ola Kaffikokar", er ein lit- en men viktig ting for svært mange i vårt velferds-samfunn. Frå morgon til kveld står han på og lagar liter på liter av denne krutsterke og beiske væs- ka som folk er så galne etter.

Morgonkaffi, middagskaffi, kveldskaffi og innimellom er det også trong for ein skvett. Ja, for mange er dagen som eit einaste samhengjande kaffi- selskap. Koppen står alltid ved eins side, og såsnart ein byr- jar å skimta botnen, er det bort til "Ola" for påfyll og enno ein tår.

Det er ikkje snakk om regu- lert arbeidstid for Ola Kaffi- kokar, ofte er det fullt kjær døgeret rundt. Særleg stell og omtanke vert han heller ikkje levna, før han ein dag brått byrjar å hosta ujamnt og strei- kar. - Då er det verkeleg krise - for kva er ein verd utan den

faste kaffiskvetten. Ola likar jobben sin godt, for han veit han er ein livsviktig detalj i maskineriet.

BLODKURSET

Fire gonger i året dimmar det folk og nye folk kjem til. "Dimme-gutta ser vel fram til den dagen dei kan setja seg på "dimmeflyet" sørover. Dei nye har eit langt (og mørkt) år fram-for seg før dei dimmar.

Det er ein tradisjon ved Ist Vardø at alle som kjem hit må gjennomgå eit kurs - det såkalla "Blodkurset" - før dei vert sett i teneste ved stasjonen.

Det vart halde kurs for dei "nye" i slutten på april, frå torsdag 23. til torsdag 30.

For å få eit innblikk i kva soldatane fekk ut av dette kurset, oppsøkte "STORMPOSTEN" to av deltakarane, Johnny Vårdal frå Portvakta og Stein Arild Vada frå Ops'en.

- Kva inntrykk har de av dette kurset ?

- Etter vår meining tok kurset opp ein masse unødvendige ting.

- Kva meiner de var overflødig på kurset ?

- Finnmarks-og Vardø's historie, narkotika og prestens time burde etter vår meining vore kutta ut. På rekruttskolen hadde me ein god del timar om både med presten og om narkotika, så ein burde teke noko anna i staden, eller redusert lengda på kurset. Det verka som om ein skilde av dei tema som ein tok

opp berre var for å fylla ut tida.

- Er det noko de savnar, eller som de meiner burde blitt tatt grundigare opp på kurset ?

- Etter vår meining burde ein teke opp meir om situasjonen i Vardø slik det er i dag; om fri-tidstilbod og elles det som rører seg i lokalsamfunnet. Vidare burde ein tatt grundigare opp korleis ein opparbeider fritid, dvs. komp, på stasjonen, mulighetene til å koma seg heim med fly og spesielt dei ymse reisemulighetene, dvs. prioritet I og II, haik, gratis heimreise, m.m. Vidare har me inntrykk av at oppgåva til stasjonen vart via for litan plass.

- Korleis var foredragshaldarane etter dykkar meining ?

- Generelt sett var dei som foredragshaldarar flest; det var både gode og dårlege foredrag, utan at me skal nemna namn.

- Har kurset ein motiverande effekt for den vidare tenesta ?

- Nei, me har ikkje tru på at kurset har nokon motiverande effekt for soldatane. Tvert om har me inntrykk av at mange av kursdeltakarane sov eller dreiv med andre syslar enn å fylgja med; seier dei to i det dei går inn att i klasserommet for å "sova" seg gjennom ein ny time.

Vinter - Vardø

Sveinung Klyve

Ein hard vinter er (såvidt) endeleg over her i Vardø. Ein av dei verste på ein mannsalder vert det hevda frå lokalt hald. Alt 22. oktober kom dei fyrste snøfnugga dalande, og sidan den tid har Kong Vinter sitt kvite teppe berre vorte tjukkare og tjukkare. Vanskar og uhygge har snøen og styggevêret skapt for mange, og gutta på garasjen har verkeleg fått sin del av kaka.

Transportseksjonen er ein viktig instans ved stasjonen og oppdrag er vidt-spennande og mange. - Personell skal transporterast mellom anna i samband med permisjon. Varer skal hentast til kjøkkenet og dei ulike andre avdelingane, post skal til og frå, MSO har sine oppdrag, og ikkje minst vintersid når også snø-rydding og brøyting kjem inn, får gutta verkeleg "køyra seg".

Av dei sju på garasjen, er fire menige, to grenaderer og ein sivil. Det er kun dei menige

som går skift, men ein av Grenaderane har kontinuerlig beredskap og trer støttande til dersom det er naudsynt. Vakt-sjåføren er på ei vøke i strekk og særskilt i vinter har han levd mest døgnet rundt i feltuniformen. Slik som snøen har lava ned, har ein ofte måtta ty til folk som har fri, og hjul-lastar og brøytebil har dura frå tidleg morgon til seine kveld.

Med dei vèrtilhøva som ofte rår her oppe, flytter ein berre snøen for ei kortare tid - for snart har vinden blæse han attende og då er det ut att å pløya. Alt i byrjinga av desember var snøkantane så høge at ein måtte byrja å transportera snøen bort. - Ofte har snødrøvet vore så gale at ein berre har sett ein tett, kvit vegg framføre seg, men så lenge ein ser fram til plojen frå førar-huset er sikta nokolunde, pleier gutta å seia, og det seier ikkje lite om tilhøva.

Dei understrekar vidare at ein

har mykje dårlegare sikt enn ein trur, og ein må alltid ta i betraktning at det kan koma nokon der ute i snøskavet.

Utstyret ved garasjen er stort sett bra, men med ein snø - fres kunne ein fått kasta snøen eit stykke unna. - Litt bulkar og skrammer er det vorte i løpet av vinteren, men gutta er stort sett dyktige bak røttet.

Det hardaste har vel vore å køyra folk til Vadsø til og frå perm. På dei grytidlege torsdags-turane har sjåføren ofte måtta ut å pløya før det har bore over med 6-ferja, og då har dagane vorte særst lange og harde.

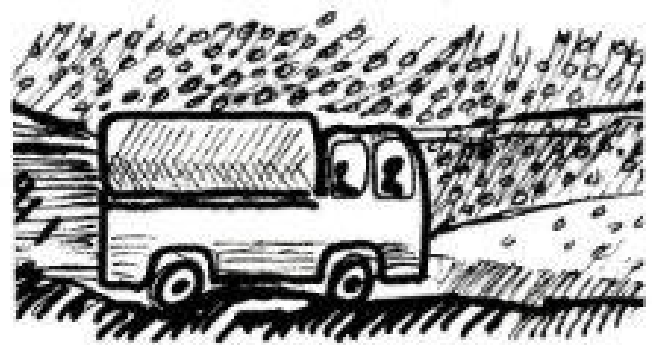
Stein Egil Syvertsen slo vel alle

rekordar då han i byrjinga av mars brukte heile elleve timar til Vadsø. Då det ofte berre spaden og råhandemakt som hjalp ein fram.

No er dei derimot endeleg inne i ei rolegare tid på garasjen, men det er dei vel unt.

Me takkar for god innsats gjennom ein av dei hardaste Finnmarks-vintrar i manns minne.

søk fagmannen

VardöFarehandel

T e l f. 8 7 1 6 1

9 9 5 0 V a r d ö

Sjefen sjøl, Major Moen har vore i Vardø sidan august 1979. Då han no skal tiltre i ny stilling i Belgia, forlatar han no stasjonen. STORMPOSTEN tok ein tur inn til han for å slå av ein liten prat om korleis han ser på stasjonen her, og det som elles rører seg i Vardø.

Major Moen takker av

- Kva bakgrunn har du i militæret Major Moen ?

- Jeg begynte i Forsvaret som 17-åring. Det var i Luftforsvarets Samband. I 1952/53 gikk jeg Infanteriets Befalskole ved Gimlemoen. Det var Infanteriet som på den tiden hadde den grunnleggende befalsopplæring for Luftforsvaret. Etter endt befalskole var jeg to år rekrutt-skoleinstruktør på Bardufoss. Fra 1955-63 var jeg i Bodø i GSA-tjenesten. 1963/65 gikk jeg Luftkrigsskolen i Trondheim. Mesteparten av tiden fra -63 og til i dag har jeg vært i Bodø-området og KV-systemet, men jeg har også 2 år Reitan, 2 år på Huseby og 2 år her i Vardø. Foruten dette har jeg gått på Luftforsvarets Stabskole (1975/76). Jeg ble sersjant i 1953, fenrik i -54, løytnant i -59, kaptein i -70, og major i 1977.

- Dette vitnar om solid erfaring innan forsvaret, men

kva fekk deg til å velja Forsvaret som arbeidsplass ?

- For folk som kom fra utkantstrøk var det lite med sivil videregående utdanning. Forsvaret hadde utdanningstilbud som var lokkende. Dessuten stod forsvaret for meg som en god arbeidsplass med klare retningslinjer. Forsvaret gav også økonomiske fordeler, dvs. at alderdom var sikra om det skulle skje noe. Kort sagt: En grei og sikker arbeidsplass.

- Du har aldri vore inne på å slutta i Forsvaret ?

- Jo, en og annen strøtanke har jeg vel hatt opp gjennom årene, men som du ser er jeg her enda. Jeg trives godt og har funnet min plass så i Forsvaret blir jeg til jeg går av med pensjon.

- No skal du reisa frå den stasjonen som du har vore sjef for i dei siste to åra. Korleis vurderer du stasjonen her ?

- Ist Vardø er en vel-drevet stasjon. Den største ulempen er

at en stor del av befalet kommer rett fra Befalskole, el. tilsvarende, noe som medfører en del uerfarent personell da en nybakt befalingsmann i begynnelsen har vanskelig å sette grenser. Men stort sett må jeg si det at det har gått bra.

- Kva med vernepliktige. Korleis vurderer du dei ?

- Jeg må innrømme at jeg er imponert over hvor godt mannskapene omstiller seg. Jeg tror det er en liten prosent av mannskapene som ikke trivst her. I min tid er det bare et fåtall som er blitt overflyttet fra Vardø og til en annen stasjon. De få som er blitt overflyttet hadde solid velferdsgrunner. Etter min mening er det beklagelig at forsvaret ikke er mer villig til å la mannskap som ikke trivst, få bytte tjeneste. Soldatene viser stor fleksibilitet. Tenk bare på høsten og mørketiden. Nei, jeg er imponert over hvor godt de omstiller seg.

- Det har vore ein del bråk på brakka. Korleis ser du på det ?

- Det er lite av dette jeg får rapport om. Det er vel umulig å unngå det, men vi må begrense det mest mulig. Jeg har ikke inntrykk av at det er noe problem. Det går opp og ned og det er vel mer snakk om personer enn at det skal være utbredt på brakka .

- Kva er di fremste oppgave so sjef for Let Vardø ?

- Min hovedoppgave er å påse at stasjonen utfører de plikter den er pålagt. Jeg må koordinere virksomheten innen de forskjellige avdelingene. Men stort sett er det avdelingssjefene som tar avgjørelser innen sin avdeling; men dukker det opp problemer, så er det jeg som sjef som avgjør dette innen det myndighetsområdet som jeg har. Jeg har jo en innstruks - som FO har laget - å holde meg til. Stort sett er alt som skjer avgjort eller styrt av

regler og bestemmelser, så en sjef har ikke den store makten som mange tror; bare ansvaret.

- Korleis er tilhøvet mellom befal, menige og sivile ?

- Dette er jo et eksempel på et område der virksomheten er begrenset med regler og forordninger. Vi har samarbeidsutvalg som er forum for sivile og befal. Der er det ikke noen kontroversielle saker. Heller ikke i Tillitsmannsutvalget har man noe problem; bare en gang i min tid har man måttet gå videre med en sak. Det gjalt en fortolkning i et FO-skriv om rom-utsmykning. Mitt inntrykk er at avdelingssjefene takler problemene etter hvert som de dukker opp, slik at saken blir løst på et tidlig stadium. Dette er jo det beste for alle parter.

- Korleis vurderer du Vardø med omsyn til samarbeid sivile og militære ?

- Jeg synest det er svært viktig at vi har et godt forhold til det sivile samfunn. Jeg er skeptisk til de problem som Øst-Finnmark nå strir med, og jeg håper inderlig at man snart kan finne en løsning. Vi er avhengig av at lokalsamfunnet med dets tilbud eksisterer, med hensyn til trivsel for de som har tilknytning til stasjonen og Forsvaret her. Hvilke fordeler Vardø har av Forsvaret, er vel bedre å spørre lokalbefolkningen om. Jeg synest vi har hatt et godt forhold til de lokale myndigheter ,

noe jeg håper vil fortsette.

- Når du no ser attende på tida di her i Vardø. Kva tankar gjer du deg då ?

- For øyeblikket ser jeg mer fremover til den nye jobben min i Belgia, men skal og må jeg gå bakover i tid, håper jeg at stasjonen er i samme stans som da jeg overtok, for ikke å si: Høist litt bedre. Elles må jeg vel si det har vært en interessant tid.

- Og no går turen til utlandet ?

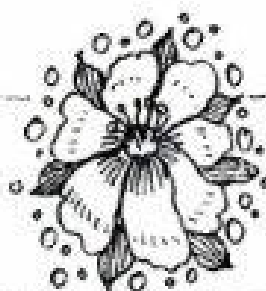
- Dei neste 3 åra skal jeg være saksbehandlar for SHAPE i Belgia. Det er en jobb jeg ser frem til med interesse . Jeg har selv ytret ønske om å komme dit, så nå er det bare å bli ferdig her oppe.

- Kva gode råd vil du gje til den nye stasjonssjefen ?

- Det er ein person med lang tjeneste i forsvaret som kommer opp her, så noe råd er helt overflødig....Det eneste måtte være at han tar med seg et skikkelig hodeplagg , gliser han.

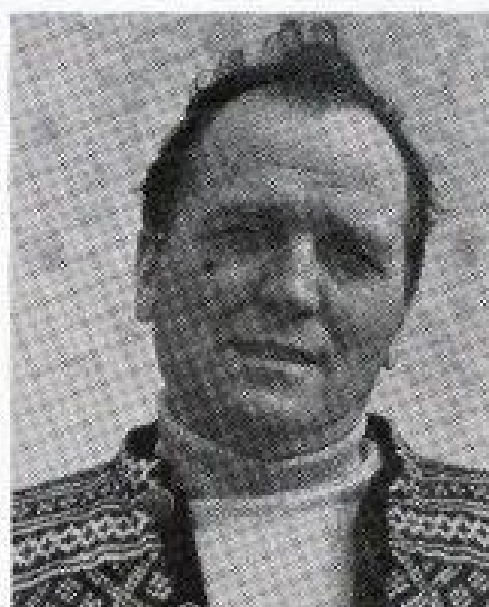
■ ■ ■

STORMPOSTEN
ynskjer Major
Moen lykke til
i Belgia .

□

TAKK FOR OSS

Kaptein Erling Eriksen er fødd 21 apr 1933 på Vengsøy. Han gjennomgikk befalskolen i 1959 og har i tillegg en rekke kurs. Han ble sersjant i 1958, vingsersjant i 1962, stabssersjant i 1966, løytnant i 1975 og kaptein i 1977.

Kaptein Eriksen har nesten hele sin tjenestetid vært her ved Lstn Vardø.

Han har søkt avskjed og slutter i Forsvarets sommeren -81.

.....

Kaptein Kjell Bogen er fødd 11.mai 1929 i Østre Aker. Han gjennomgikk befalskole i 1955 og offiserslinjen i 1972/73. I tillegg har han kurs i inn- og utland. Han ble sersjant i 1961, stabssersjant i 1965, løytnant i 1973, kaptein 1975 og major fra 1.juli 1981.

Kaptein Bogen har tjenestegjort ved Brigade 492 i Tyskland, ved Lstn Måkerøy, Rygge flystasjon, LST/P (), LSS Stavern og i de siste 4 år her ved Lstn Vardø. Han er nå beordret til Lstn Måkerøy.

.....

Løytnant Ingrid Kårvatn er fødd 6. feb. 1938 i Nesseby. Etter lang tids teneste som plotteteleder og varslingsleder ved Lstn Kongsvinger, gjennomgikk hun grunnleggende befalsutdanning ved Hærens Jegerskole i 1977, og deretter Luftforsvarets offiserskole. Hun ble sersjant i 1975, fenrik i 1977 og fast tilsatt som løytnant i 1978. Hun er nå beordret til Rygge hovedflystasjon.

.....

Kaptein Bård Kårvatn er fødd 9. april 1930 i nærheten av Kristiansund. Han gjennomgikk befalsskolen ved Fornebu i 1953, og har i tillegg en rekke kurs. Han ble sersjant i 1953, vingsersjant i 1958, stabssersjant i 1963, vingløytnant i 1970 og kaptein i 1975. Kaptein Kårvatn har stort sett tenestegjort ved Luftforsvarets stasjon i Kongsvinger og ved Luftforsvarets Forsyningskommando, men har også hatt teneste i Finnmark tidligere, bl.a. ved Lstn Vardø i tiden 1956-58. Han er nå beordret til Rygge hovedflystasjon.

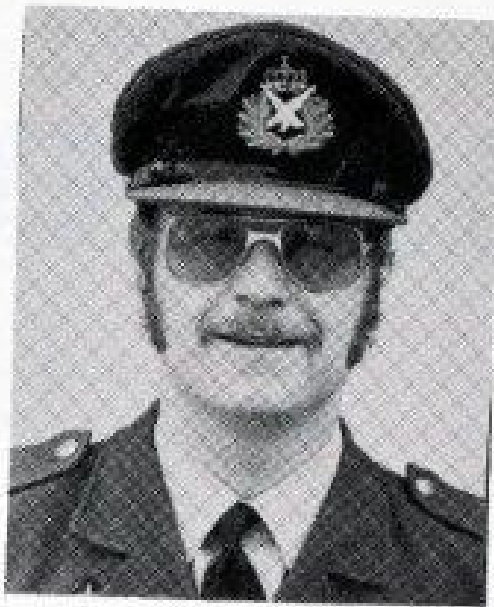
.....

Løytnant Håvard Jensen er fødd 24. oktober 1951 i Bjugn. Han gjennomgikk befalskolen ved Kjevik i tiden 1970-1972. Han ble sersjant i 1972, fenrik i 1975 og løytnant i 78. Løytnant Jensen har tenestegjort ved Lst Vardø siden 1972, bare avbrutt av en del kurs. Han er nå beordret til Lst Gråkallen.

.....

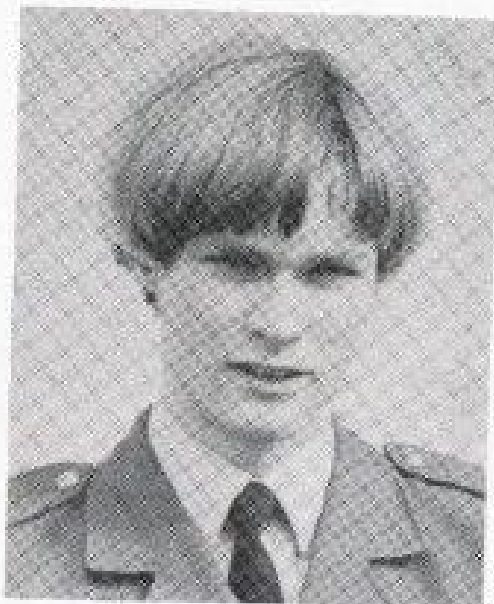
Løytnant Harald Mortensen er fødd 13.februar 1950 i Had- sel. Han gikk befalsskolen ved Stavern i 1974/75. Han ble sersjant i 1975, fenrik i 1976 og løytnant fra 1 juli 1981. Løytnant Mortensen har tjenestegjort ved Lstn Vardø siden 1976 og er nå beordret til Kjeller.

.....

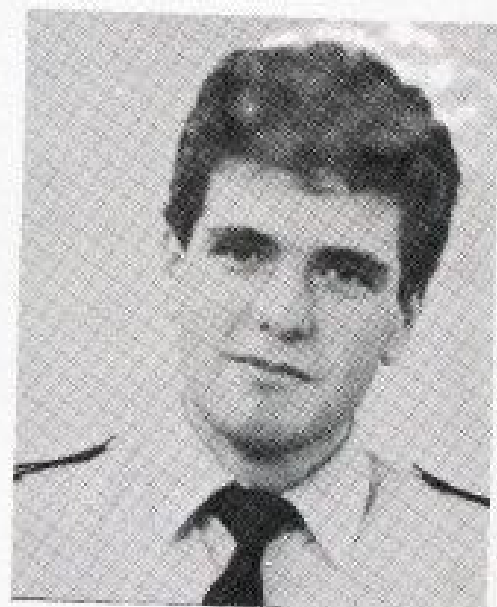
Sersjant Roar Bjøntegaard er fødd 23.februar 60 i Elve- rum. Han gjennomgikk befals- skolen ved Stavern 1979/80. Sersjant Bjøntegaard har plikt- tjeneste til 24. juli -81, men kommer muligens til å fortsette i Forsvaret.

.....

Sersjant Lars Njaastad er fødd 18. november 1960 i Bærum. Han gjennomgikk befals- skolen ved Stavern i 1979/80. Sersjant Njaastad dimitterer etter endt tjeneste ved Lstn Vardø den 24.juli 1981.

.....

Sersjant Tollef Dag Melvold er fødd 28. april 1960 i Elverum. Han gikk befalsskolen ved Stavern i 1979/80. Sersjant Melvold dimitterer etter endt tjeneste ved Lstn Vardø den 24.juli 1981.

.....

STASJONSLEGEN

Fødd : På naturleg vis 27. juli -51 i København

Heimstad : Reknar seg som oslo-gutt.

Bakgrunn : Faren var lege, noko som medførte ein del flytting. I tillegg: 3 år på Eikeli gymnas, 2 år på sjukehus 6,5 år stud. med ved Universitetet i Oslo

Siv. status: Har funne lukka og er difor gift,

Planar etter soning : Prøva seg som psykiater ved Solli Bads Nervesanatorium.

I 8- tida om morgonen kan ein ofte observera ein grøn folkevognsbuss på veg frå stasjonen. Det er stasjonens hypokondrar eller sjuke som skal til sjukehuset for lekamsgransking. Dei skal til stasjonslegen. Dei fleste har vel truffe han ein gong, i det minste då dei innklarerte, men det er vel sjeldan at ein møter han på stasjonen. "STORMPOSTEN" sende ut ein av sine medarbeidarar for å slå av ein prat med stasjonslegen som forøvrig reiser i juli/ august.

- Korleis var møtet ditt med Vardø og stasjonen her? Han gliser godt i skjegget, og set seg betre tilrette i stolen:

- Vel, jeg hadde vært her oppe på sommeren med en del ting, og det husker jeg var surt.

Da jeg kom til stasjonen, Da jeg kom opp til stasjonen, fikk jeg utlevert 5 sekker med tøy, en AG 3 og ammunisjon. Jeg prøvde fortvilet å fortelle at jeg ikke hadde bruk for alt dette, men for-gjeves.

På offiser-skolen, brukte vi ikke AG, men en Walter pistol. Nei, de nyttet ikke AG 3 fikk jeg høre De fem sekkene med utstyr har stått i et hjørne i leiligheten og bare opptatt plass. AG'en har jeg ikke rørt, og jeg må innrømme at jeg ikke aner hvordan våpenet en gang fungerer, sukker han.

- Vil det seia at du ikkje har nytta utstyret du fekk utlevert? Jo, to ganger har jeg hatt på meg perm-uniform; på "øvelse klar stasjon". Jeg fikk imidlertid beskjed om at uniformen var nesten perfekt, gliser han

Løytnant Ytteborg fortel oss at han ikkje føler så stor tilknytning til stasjonen. Stasjonen er jo forholdsvis liten, så meste-parten av arbeidstida hans går med til å jobba på Vardø Sykehus.

- Det hender ofte, fortel han, at soldatene kommer troklende og uforbredt på meg. Spesielt gjeld dette de som kommer mellom kl. 14.00 og 15.00. Da er jeg ofte midt oppe i arbeidet på Sykehuset.

- Korleis vurderer du helsesituasjonen ved Lst Vardø?

- Generelt sett synest jeg den er bra. Hovedproblemet når folk kommer til Vardø er at de setter seg på rompa, noe som medfører at de fysisk blir slappe. Dette igjen fører til en del andre plager; rygg o.l. Mitt råd til dem er at de driver jevnt og trutt medfysisk. Videre bør man være litt forsiktig med sitt dame-bekjentskap da det har vært en del kjønnsykdommer her.

Stasjonslegen i Vardø er òg pålagt oppgåva som sesjonslege, og for tida er han rundt om i fylket for å testa Finnmarksungdommen.

- Korleis er helsesituasjonen blant Finnmarksungdommen?

- Den varierer fra sted til sted, men stort sett er den bra. Jeg hadde troddat det var flere som ville prøve å lure meg for å komme unna enn tilfellet er.

Tenesten som sesjonslege er noko han forgjeves har prøvd å koma seg bort frå, fortel han. Når

En dag som denne håper nok de fleste ikke gjentar seg så alt for ofte, for dette er jo ikke sundt for helsa. Eller hur?

Grunnen til dette er at det då berre vert ein lege att på sjukehuset utanom distriktslækjaren. Dessutan er kona gravid og skal snart føda, og sist, men ikkje minst: Det er ein kjedeleg jobb.

- Korleis vart du mottatt av Vardø-væringane?

- Jeg må vel si at jeg ble godt mottatt. Sykehuset er jo noe lokalbefolkningen kjemper for å beholde.

- Korleis vurderer du helsesituasjonen i Vardø?

- Vardø er jo en fraflytningskommune med de følger det har. Det er en del alkoholproblem, psykiske lidelser og familieproblemer.

- Korleis har du opplevd tida di i Vardø?

- Hadde det ikke vært for klimaet her, så hadde jeg trivst bra her jeg.

FORTSETTELSE SIDE 54

DIMME- GUTTA

HERRAN

Ole Gunnar Sønsteby

Sønsteby: En orgie av ansikt, smil, latter armer og bein. Dermed skulle det være sagt at han er født, og det i aller høyeste grad på Hønefoss hvor han også fortsatt bor. Skulle det herske noen tvil om hvem Sønsteby er, kan det nevnes at han også er kjent som "Herr Tannby". Et navn han adopterte etter at han brutalt ble angrepet av en som er svært glad i å henge etter tærne og spise bananer (.....).

Vår alles Ole bruker også polet, noe som har gitt utslag på enkelte vakter. Det viktigste i hans liv - BILEN, må vel også nevnes. Hver dag gires, kræsjes, knuses og fikses det på i tenkte situasjoner. WROOM - KRÆSJ.....

Ole Gunnar er alltid snill og grei, med en utpreget sans for klovneri og gøy, man har i den siste tiden vist at han faktisk kan la seg overmanne av oppgitthet og venting på dim.

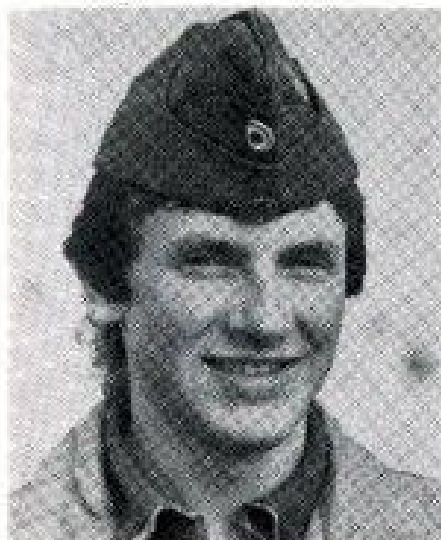
Når han nå insisterer på å forlate militært, vil vi til slutt takke for godt kameratskap og lyse fred over hans minne.

Faste uttrykk: "Fy fillern" "Tøeft" "Kansje det ja, kansje"
"Dai du dai di dai"

Sivil status: Malersvenn

Drøm: Kjøre rallycross med DEN "eh" - Fiaten. (Dersom det går an da)

Trygve - André Kabo

Heilt frå første dag, viste Sarpsborgværing-
gen og utkantsvænsken Kabo på mange måtar å
vera spesiell. På fjernskrivarkurset på
Kjevik viste han stor interesse for bil og
dukka bråt opp i ein gammal Volvo Amason .
Då den godaste Kabo så utpå haustparten kom
til Vardø, gjekk han meir eller mindre i
dvale. Helst har han funne seg godt til-
rette slumrande under dyna, eller halde seg
innafor MSO sine vegger - men no og då har
han faktisk også vore lærar-vikar ved barne-
skulen. Lenger nedover i byen har han sjeld-
en drista seg. Likevel har han greidd å
gjera inntrykk på ein del av byen sin horde
av "småpiger" som stadig har ringt opp til
Kabo.

Med John Lennon som sitt store ideol , har
Kabo også visk seg som ein musikkelskar.
Slik Lennon-inspirert stjernemusikk har
difor ofte svirra på Sentralen. Med ein del
merkelege skriveri og utsagn har han også

vist ein særskild sans for humor. Til mange si store overrasking ste-
ig brått Kabo utpå vårparten opp frå dei menige sine rekkjer og byrja
å bera to vinklar. Han har elles på alle måtar vore ein stillferdig
og roleg person som stort sett har halde seg til mjølkeprodukt -ster-
kare saker enn kupjolter har han ikkje drista seg til å prøva.

Draum: Rundtur i Amerika. Å overta der John Lennon slapp.

Yttrykk: -Nei, å nei. - Sier du det ? - John Lennon here.....

Hobby: Brevskrivning og nedteljing til perm og dismisjon.

ooo

Jan Johansen

Jan er fra Strømmen. Altså østlending,
medlem av A-laget på bruket, og har sans
for næringsvett. Han kom pr. sky-van til
Svartnes i slutten av juni 1980. Han ble da
den heldige eier ev en stilling i port-
vakta. Dette falt tydeligvis ikke i smak
for etter 5 mnd. kom han seg på kjøkkenet.
Der har han tydeligvis likt seg for han
hadde alltid et glis på låger. Han savnet
tydeligvis portvakta litt for han klarte
fremdeles å få noen vakter der nå og da.
Når det gjelder hans ute-liv var han til å
begynne med en rolig,saklig kar som alltid
klarte å gå hjem uten hjelp. I den siste
tiden har han vel også vært saklig, men
måtte noen ganger ha hjelp for å komme over
Klondyke. Om dette skyldes snø og is eller
litt for mye vått innabords, vet vi ikke.
Han har stadig sagt at han er høy, slank og
romantisk. Og i den siste tiden har
tydeligvis byens damer også funnet ut det,

for han har stadig vekk kommet gående over Klondyke på morgenkvisten.
Han har også vært flink til å trene med vekter, selv om han de siste
2 mnd. fant ut at han hadde for lite trening i å løfte høyre hånd.
Dette har da også begynt å vise seg. Jan har alltid vært godt likt og
har et humør som mange nok misunner ham.Vi takker for en morsom tid .

Ørjan Persson

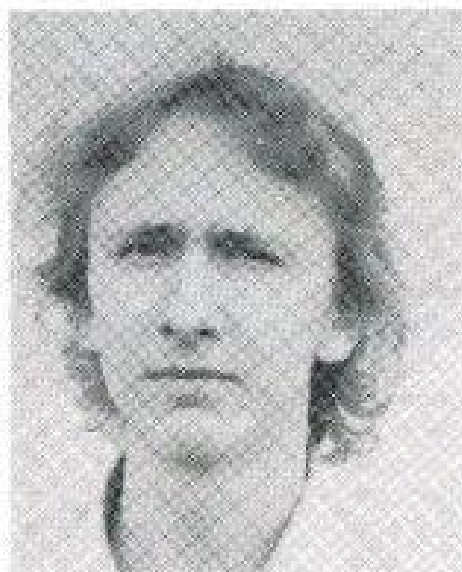

Innfødd vardøvering er han, og patriot, så det er vel ikke så rart at han vil avtjene verneplikten sin her etter knapt tre måneders opphold på rekruttskole i Trøndelag. I hans tilfelle er mottoet: "Borte bra, men hjemme best" kunne sies å være meget treffende. Ørjan Persson fant sin plass blant "supergutta" på kjøkkenet, og hans iver og innsats for at gutta skulle få kun det beste, og så raskt som mulig, gjorde det helt naturlig at han fikk tilnavnet "Lynet". Vi har også spekulert på om det var omgang med maten, eller de fagre damene (på foran nevnte kjøkken) som lå til grunn da han først bestemte seg til å gå til det drastiske skritt å søke seg dit. Apropos damer, så har vi funnet ut at det ser ut til at han har en dragnig mot vårt naboland Finland, og vi har etter nøye vurderinger funnet ut at det ikke bare er takknemnlighet til det finske brennevinsprodusenter som er årsaken til dette.

To vinkler har han også greid å få plantet på skuldrene, og vi har grunn til å tro at disse er en meget viktig årsak til hans stolte mine og oppbrettede skjortearmer, mens jakka er låst inne i garderobeskapet. Men vinkler eller ikke, den godeste Persson har i hvertfall blitt mer og mer dimmeslapp etterhvert som den forjettede dato har nærmet seg. Han har titt prøvt seg med morske kommanderinger, men arbeidskameratene har visst ikke vist ham behørig respekt, men han ser ut til å ta det med ro. På tunellen har han også latt seg observere, og vi har flere ganger hatt fine konversasjoner med ham der, tidlig på kvelden. Men vi skal ikke stikke under en stol at han er en av kjøkkenets snilleste, greieste og mest godhjertede arbeidstager: Vi takkerfor samarbeidet!

ooo

Asle Davidsen

Asle Davidsen er en stolt østlønning med ørneblikk. Han er tatt med nebbtang i portvakta, og har siden blitt der. En sein høstkveld hadde han Gamle-Erik i høla ved Hekla og har av denne grunn utfordret Satan i handbak hver nattevakt. På grunn av hard og tro tjeneste har han da også klart å erverve seg 2 vinkler.

Av hans særegne hobbyer kan nevnes modellbygging, chipsspising og cola-drikking. Asle lot seg sjelden knekke av onkel Mack og byens(?) kvinns(?) men ble ofte observert i loddrett stilling lesende på anonyme forsendelser fra en som kalte seg Hagen. Davidsen er egentlig en innesluttet, tilbakeholden, meget nærtagende og godtroende snill gutt. Han har vel ikke mindreverdighetskomplekser? Imidlertid påstår han selv at han er intelligent. Han er også meget stolt over sin vakre, høye panne og de fagre lyse krøllene sine.

Yndlingsuttrykk: "Meg?"

Sveinung Klyve

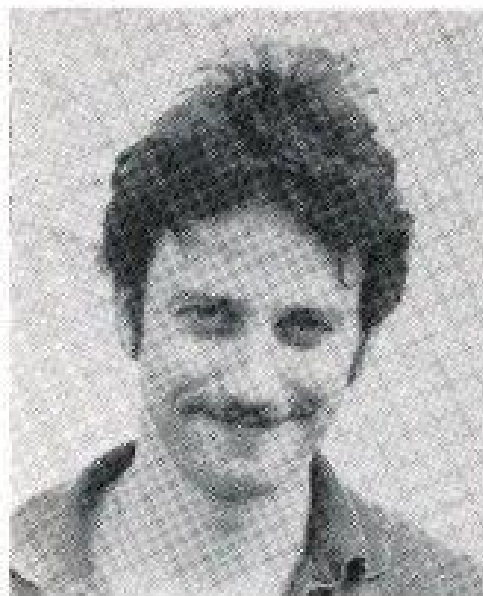
Lysluggen frå Voss har gjort seg bemerkta på stasjonen. Og grunnen er at han ropar det vossiske målet sitt ut over stasjonens høgtalarar. Kvar gong han har vore på lufta er det store spørsmålet - kva sa han no ?

Sveinung - eller fuglekongen - har i heile vinter sprunge frå nes til nes og fotografert frå fuglar til skumtoppa ishavsbølgjer. Det faste utstyret på desse ekspedisjonane har vore kikkert, fotografiapparat med linser og stativ. Alt dette er blitt flytta av ein blå bobledress med ei grøn militærhue på toppen. Vi er ikkje sikre på kor mange bilete han har teke, men av og til har han også fått blinkskudd. I periodar har den ivrige fotografen overteke sjefen sitt kontor til fordel for bilete, rammer, lysbileteframvisar m.m.

På dei tidene når han jobba som best har kontoret vore forbudt område for andre enn han sjølv. Ei anna interesse Klyve har dyrka i den tida han har vore her oppe er avis-skriving. Han har vore ildsjel i redaksjonen i Stormposten og det er ikkje få nattetimar han har jobba. Sveinung er ein av dei som har vore heldig å få jobb på hotellet. Han har også prøvd seg på lodda, og der jobba han sjølv sagt berre om søndagen for då fekk han 100 %. I den seinare tid er Sveinung Klyve blitt meir og meir merksam på at han er vorten veteran. Dette har ført til mang ein oppheita diskusjon, særleg då på diskoteket. - Ein kan ikkje godta alt, som han seier.

ooo

Dag Ola Rathke

Alt som rekrutt utmerket "Lathka" seg som en ung mann med mottoet; piker, vin og sang. Dette har også preget hans videre tjeneste på den solfylte øya i Barentshavet. Han begynte sin militære karriere som fast AK og noen besøk i portvakta. Etter en tid søkte han seg så over til garasjen, og der var han lenge nok til at byens innbyggere fikk respekt for grønne folkevognbusser. De tre siste månedene har han vært elektriker som også er hans yrke i det sivile.

Hele tiden mens den unge lørenskoggutten har vært på stasjonen har han hatt en spesiell sans for egen utforming av uniformen. Det har vært arbeidsuniform med joggesko og bomullskjorte, eller selskinnsko til den samme uniformen. Når "Lathka" begynner sitt noe utsvevende uteliv, skjer dette ofte tidlig på ettermiddagen. Dette har ført til en del artige episoder på kvelds- og nattetid. Han har forsøkt seg som brannmann med en nattlig manøver på brakka, noe som førte til at også Rathke måtte ta bømme og kost fatt. Det siste fra utelivet er at han ble observert vadende sammen med gullfiskene i fiskedammen på Nordpol. Skal en få et skikkelig innblikk i hvordan han er, anbefales en helaften på hotellet - han må bare oppleves. Den siste tid av sin militære karriere roet han seg betraktelig. - En Vardøpikes favn brakte Rathke vel i havn.

Faste uttrykk: "Vi gutta i gropa" "AAAAHHHHHHH....."

Gard Olsen

Fyrtøyet fra Nittedal som til sine tider har vist seg å kunna vera svært så lettennt og eksplosjonsfarleg. Olsen er ein av dei ytterst få som frivillig har søkt seg til Vardøya. Dette har han likevel aldri angra på, for han har funne seg godt tilrette her oppe i nordaust. Grunna sine talrike namnebrør ved stasjonen fekk han snart tilnamnet MSO - Olsen.

Med sin frodige hårmanke, har Olsen stadig vore på farten. Først som den "nye læraren" på barneskulen, før han byrja som resepsjonist på hotellet. Fordjupa i eit kryss-ord eller ei bok, har han lett for å gløyma alt anna omkring seg. Han har ofte vore å sjå i si gule treningsdrakt på veg mot Skagen, eller i full fres nede på Tunellen Dancing og ein prat med kamerat Mack. Olsen hadde lenge planar om å ta med seg nordover sitt motorsykkeluhyre, men måtte skrinleggja dette då vinteren aldri såg ut til å ta

slutt, og takk for det. Korleis skulle det ha gått dersom ein "gal nittedøl, i tillegg til byens talrike laushundar og snø-scoatarar, skulle herja rundt i gatene.

Faste uttrykk: - Nei, nei - er du fersk eller...? - Hva faen skal dette bety, nå må du se til å skjerpe deg!

Favorittrett: Sprøkjeks (hudekjeks?) med mjølk og sukker; rå kolrabi. Med sine mange råde latterutbrudd har ein ofte byrja å lura på om Olsen har teke skade av den enkle kosten og opphalde her oppe:

Sivil status: Tilsett hjå Jøtul, men har no andre jern i elden.

000

Kjell Erik Wathne

Puddelen fra Kølabaun kom hit blod - fersk og jævilg. Første 6 månedene i Portvakta. Resten som vaktbikkja til Kårvatn. Har en eiendommelig sans for musikk. Da han bodde i "blod-fløya" fikk han og "Klinkekula" straks klengenavnene Pling og Plong. Han har fordypet seg altfor mange ganger i Mack'en gjennom glasset, skulle en tro, når man ser han på vandring rundt om i byen etter stenetid. Han har hatt to praktfulle treff av det annet kjønn. De har vært breie og høye med stort om-fang. Han har en glupsk appetitt og den er særlig utbredt til lunsj for frokost får han sjelden med seg da han er i en slik tilstand at det går mest i flytende da. Den siste måneden har han kjørt ett beinhardt program, da han har vært blass og matt i øya og nye sjukmeldt. Han har fått utfoldet seg skikkelig, så det er kanskje derfor han har fått to vinkler; på grunn av sin eiendommelige ånde. Kårvatn

har visst sett noen sure griller i hodet på ham da den gode Wathne har søkt seg inn på Teknisk Befalsskole på Kjevik. Wathne må betraktes som en grei og snill puddel som er glad i å låne penger. Betaler sikkert - håper vi - tilbake.

Faste uttrykk: - Mere øl og whisky; - På låne en hundrings av deg da

Øyvind Jansen

Jansen er østlenning og sørping. Han kom air-born til Vardø via Værnes og Kongsvinger for omtrent et år siden. Han overrasket med å behandle alle som om han hadde kjent dem hele livet. I Vardø har han fordrevet tiden i OPS'en på skift "Alfa", der han som alle dimittenter er utpreget dimme-slapp (kommer av lufta ?). Det som kjennetegner Jansen er vel at han prater mye og høyt, og stemmen er kun styrt ved av/på-bryter; man prater ikke til Jansen, Jansen prater til deg. Han er også av dem som har prøvd alle vanlige måter å komme fra byen til stasjonen etter en våt aften, og den eneste som har kommet med den sorte og hvite bilen med skiltet "POLITI" på, er Jansen, noe han forevrig er svært stolt av. Hans forkjærlighet for det søte liv (med tilhørende sterke drikker) har også ført til et kortere opphold på "hotell" GSV i enerom uten dusj eller bad. Et opphold som han i første rekke sovnet fra.

Til slutt vil vi få takke Jansen for å ha satt lyd til en elles så stille tilværelse.

Faste uttrykk: "Steike gutter"; "Amatører, har'ke greie på noenting"; "Gi faen !"

Yndlingsføde: Øl og biff (særlig øl).

000

Geir Stalsberg

De fleste traff vel Geir Stalsberg for første gang når de innklarte på teknisk forsyning. Det er der han har hatt sin arbeidsplass mens han har vært her ved stasjonen. Overgangen ble, som for mange av oss, ganske stor da han ble beordret hit etter noen sommerukers kurs på Kjevik (Luftforsvarets Feriekoloni). Men Stalsberg fant seg til rette oppe på Vårberget og han påstår til og med at han trives i jobben. Selv om han av og til mener han har arbeid nok for flere. Han ble nok litt skuffet da de etterlengtede vinklene lot vente på seg, men da han endelig fikk dem var jo gleden desto større. Onde tunger påsto vinklene var årsaken til at han plutselig begynte å trekke i permuniform under beredskapen. Stalsberg har ikke vært blant hotellets flittigste gjester i vinter, men de gangene han har våget seg ut i stormen, har han gjort sitt beste for å ta igjen det

forsømte. Dette har ofte ført til at fester har sluttet i 10-11-tida. Stalsberg må betraktes som en grei og hyggelig kar som i vinter var særlig populær hos sjåførene da han stod for en stor del av omsetningen. Han unnlater heller ikke å benytte enhver anledning til å påpeke hvor lenge en stakkar har igjen. Selv hører han til de få utvalgte som har fått våt seng som Vet.Asp. Etter eget utsagn bor han på den vakre sida av Mjøsa, mulig det, men en dag vil han vel forstå at han kommer fra feil side av Dovre.

Hans Steinar Kvam

Kjipe Steinar har allernådigst vært på utlån fra Trondhjem, og han er svært nøye med å understreke at han kommer fra dette han kaller Norges Eldorado. I løpet av sin karriere på Lst Vardø har han fått en lang rekke klengenavn, deriblant "Wigwam" og "Kraftlaget". De færreste husker vel hva slags hårfarve Steinar hadde før han dukket opp i matsalen en dag med nyfarvet sort hår manke. Etter dette ble han hetende "Black Beauty". Steinar har ivrig dyrket byens uteliv, og han er i sitt rette element når han kan "hoppe, hoppe" på dansegulvet i disco'n. Dette er forøvrig en sport han også har drevet med på oppholdsrommet i ops'en. Ingen har vel lengtet så intenst etter å bli veteran som Steinar. Umiddelbart utnevnte han seg selv til dimmesjef, og på skift Bravo markerte han sitt veteranstatuspunkt ved å forkynne at "d'er æ som er SJÆÆÆ!" Det finnes dessverre ingen fortegnelse over hans mange farverige sprell i ops'en, men det er ikke tvil om at Steinar har fremkalt mangt et latterbrøl hos sine skiftkolleger. Hvis det virkelig stemmer at "en god latter forlenger livet", kommer vi til å bli eldgamle takket være Steinar! Det gjenstår å nevne at han ynder å markedsføre seg selv under følgende slagord: "Rotløs ungdom? Jeg og James Dean!"

Sivil status: ugift (men ikke ukysset) og PARTSGAL

Motto: Livet er for Lars

Favorittuttrykk: "... er så møøøke lei!"

Yndlings tv-program: Mat for små kokker. Randi og Steinar baker kringle.

000

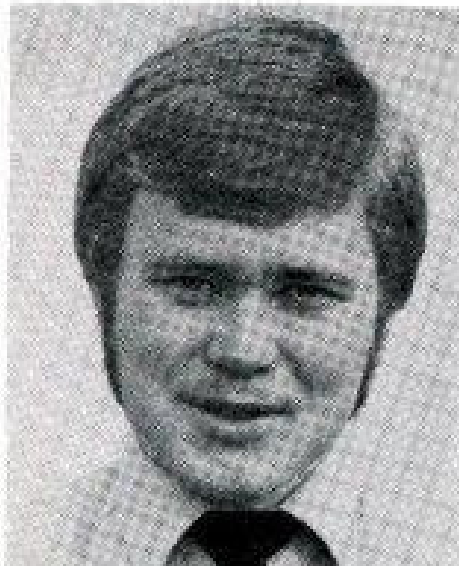
Arild Thomassen

Dette kulletts eneste "dimmegakk", fast leser av UM-nytt (Donald Duck), Bibelen og Aktuell rapport. LM'n er av de som ble sent konfirmert, faktisk så sent som senhesten -80; om det skyldes en iherdig prest eller et flyktig innfall, vites ikke. Thomassen er en mangesidig person og har alltid noe å si om andre. Av interesser kan nevnes: gitar-spilling, deltagelse i et av byens musikkorps, selvstudium i Bibelen v/sc og studier i bunnen i halvliter'en på hotellet hvor han er blitt observert et par ganger tidlig på kvelden. I det sivile er Thomassen sjåfør i et glassmesterfirma i Bergen, men har likevel ikke lært at man ikke skal kaste stein når man sitter i glasshus. Fremtidsdrømmen hans er å skifte fra å transportere glass til å frakte personer ved et av Bergen eller omegns busselskaper. Favorittføde: Peanøtter, potetgull, sjokolade brus og kaffe.

Siktepunkt for fremtiden: Helskjegg før år 2000.

Jon Arne Solvang

Jon Arne har solide røtter i Norddalsfjord, Sogn&Fjordane. Vestlending, så klart!

Han er Bravo-veteran, og det er en rolle som synes å være skreddersydd for ham. Jon Arne gikk sterkt ut som "inspisierende veteran", og siden har formen bare vært stigende. I løpet av månedene i Vards lot han hår og skjegg gro langt utover militærnormalen, men da han ble veteran overrasket han med rekruttskolesveis. Så raket han av seg den frodige ansiktspryden, og da oppdaget vi endelig hvordan han så ut. Stort sett har han vært en rolig kar, - grei har han vært hele tiden, både på jobb og i fritiden. I ops'en har han gjort seg bemerket ved å bruke opp alle pengene sine på sjokolade og Cola. Han har tatt patent på "Solvanga Spesial", en oppfinnelse som går ut på å legge snacks'et i fryseren før konsumering. Samtidig bør det nevnes at disse utskjelser ikke har virket nevneverdig på

ham, hvis vi ser bort fra at han holder på å vokse ut av skjortene sine. Forøvrig er det eneste som står i hodet på ham en Escort. Vi har ikke fått den fulle og hele forståelse for hva som er så fantastisk med DENNE bilen, men drømmen er visst å få satt inn en feit maskin under panseret. Og det er jo ganske utrolig at han har klart å finansiere discoutstyr og lysorgel til bilen ved hjelp av tjenestetillegget! Et fremtidig finansgeni?

Sivil status: ugift gardbruker på to hjul i svingene

Favorittuttrykk: Det blåse på hi'sia tå batkjen

ooo

Kjell Tveiterås

Gassreserven fra Dalekvam har i det siste året holdt til i ops'en, nærmere bestemt på rumphart's skiftet "Charlie". Det er nemlig der eliten holder til. Han har der gjort en god jobb og har vært godt likt av de andre rompharerene på skiftet.

På fritiden har "Kelly" jobbet med lodda et par timer, besøkt øyas skjenkesteder, spilt kort og sovet. Soving er et stikkord også når det gjelder Kelly's uteliv. Han er vel den eneste som har fast soveplass på diskoteket. Ja, det er utrolig hvor mange kvelder han har sovet der. Ellers har han besøkt den så velkjente "Dyrehagen" her i byen, med blandet resultat. I det siste har han gått over til å satse på sikre hester og har funnet seg en fast opp-passer.

I det sivile livet er "Tveiter" ansatt i NSB, som banereparatør på høyfjellet på Bergensbanen. Dette trives han med, skjønt han ofte lengter ned til "lavlandet". Det

er der de fine damene holder til påstår han. Han er ellers opptatt av biler, motorsykler og båtturer innover i våre fjorder, med telt og annet tilbehør.

Uttrykk: "Dimme" + mange som ikke går gjennom sensuren.

Kjennetegn: Mobil gasstank med ukontrollerte utblåsninger.

Favorittdrikker: Melk og Mack.

Motto: Heia Dale, adle kan'kje vinna.

Runar Skjøren

Runar må betegnes som en ekte veteran i og med sine dimme - og blodrop borte fra veteranbordet. Men han kan mer enn bare å rope dimme; han kan bråke også, da spesielt etter et besøk på hotellet. Sengevøting var i en periode en yndet hobby. Han gikk snart lei dette da han fikk svar på tiltale. Sjarmøren fra Fredrikstad vet også å verdsette damer. Fra informert hold har vi fått høre at den erfarne gifte typen er å foretrekke. Men hans store hobby er vel legebesøk. Hvor mange ganger han har vært hos legen må vel gudene vite ! Men da legen en dag plutselig sviktet, medførte dette ett ukes opphold på feriekolonien i Kirkenes. Han fikk vel seg en lærepenge der. Likevel sitter han inne med en nærmest u-slåelig permrekord. Runar startet sin militære karriere på skift Charlie i OPS'en, men ble snart forflyttet til pjoilterskiftet Echo grunnet indre strid.

Beskikkelser: Ingen

Sivil stand: Ugift

Planer i nærmeste fremtid: Rhodos sitt søte liv

Favoritt-uttrykk: - Hold kjeft dumme kjerring !

Randi Mikkelsen

Randi startet sin militære karriere som lotte. Hun gikk på rekruttskole på Kjevik og kom her til Vardø i oktober. Randi har tjenestegjort som grenader i opsen på skift Bravo som styres av kaptein Jensen. Hun har i løpet av tiden laget utallige mengder med vafler som hun har stappet i oss. Randi kommer stort sett godt ut av det med oss gutta, og har gjort sitt beste for å få ett bra miljø rundt seg. De som jobber på kjøkkenet har etterhvert måttet venne seg til å jage henne ut av matsalen når tiden var ute og hun såvidt var ferdig med maten. I opsen har hun gått rundt og

boopet i flere måneder, men nå har hun etterhvert gitt seg med det. Hun har vært stasjonens frisør, jobbet med Stormposten og ellers hatt tusen jern i ilden. Randi er født 2. juli 1958 i Sveits, men flyttet som ti-åring hit til Norge. Etter artium i -77, jobbet hun halvannet år på reisebyrå, før

hun gikk to år på DH i Kristiansand.

Hobby : Discodans med og uten partner. Fottur til Skagen.

Motto : Dimme fersk

KYSTVAKTA

Det er Kystvaktskipet "Grimsholm" som er ein ombygd Ringnot-snurpar på ca. 1200 bruttotonn og tek omlag 1600 hl me skal ut på tokt med i Barentshavet. "Grimsholm" vart i fjor haust sett inn i teneste i Kystvakta.

Turen

Turen gjekk ut frå Vardø hamn og ein svinga austover og stakk til havs mellom Hornøy og Vardøya. Kursen vart sett nord-nord aust mot Nordbanken og vidare mot Sølebanken, Tiddlybanken og ut til Thor Iversenbanken langt ute i Barentshavet. Deretter sette ein kursen sydover mot Slettnes fyr, før kursen vart sett aust att og mot Vardø. Fredag morgon var me atter attende ved Lst Vardø ei oppleving rikare. Det einaste me ikkje fekk sjå eller oppleve var Kystvakta i aksjon, dvs. kontroll av andre skip. Det var heller få farty å sjå på ferda vår; berre nokre russiske fiskefarty og krigsfarty, men me tek gjerne ein Ny tur om høvet byr seg.

Ein grå båt kjem sigande inn på Vardø hamn. Det er onsdag morgon og været er fint. Båten klappar til kai og to personar hoppar ombord. Kva gjer denne båten her i Vardø?

Jo, to utskrente medarbeidarar frå "STORNPOSTEN" skal på tokt.

Det var lite som minna om at dette var eit av Forsvaret sine båtar. Mannskapet besto av 12 personar; skipsskjefen var løytnant, nestkommanderande (NK) som var fenrik, samt 5 menige var den militære delen. I tillegg var det 5 sivile ombord.

For å få eit innblikk i kva K/V "Grimsholm" si teneste gjekk ut på, snakka me med skips-sjefen og tillitsmannen ombord:

Lt. Chruickshank

- Løytnant Chruickshank, korleis er tenesta til K/V "Grimsholm" ?

- Dette er en sivil båt under militær kommando og hovedoppgaven er å holde oppsyn med fisket. Ve er egentlig utpekt til hjelpetjeneste for fiskeflåten, dvs. at vi er ute på fiskefelt sammen med fiskeflåten. Vi har da med oss, lege, dykker, samt reparator til radar/astic etc.

- Korleis vurderer du tenesta?

- Jeg vil karakterisere tjenesten som ganske hard. Vi er 3 uker i sjøen og 1 uke fri. Når vi er ute er vi stort sett på fiskefeltene, uansett vær; stille eller storm, vi går kun inn i ytterste nødsfall, dvs. enten ved sykdom, ulykker eller andre tvingende grunner.

- Korleis er skiftordninga ?

- De sivile har en måned på og en måned av, mens vi militære har tre uker på og en fri.

- Korleis er miljøet ombord?

- Jeg vil karakterisere miljøet som godt. Det er vanskelig å skille mellom sivile og militære. Vi har felles messe og oppholdsrom, så sånn sett er det ikke noe skille på oss.

- Kva bakgrunn har du, og hvorfor valde du å gå inn i forsvaret?

- Jeg har tidligere vært fisker og tråleskipper, men det var hardt. For å få litt meir fritid, gikk jeg inn i forsvaret og Kystvakta. Men også dette er hardt. Vi er jo berre hjemme ca. en uke hver måned, og da er det ikke mye man ser til familien. Det jeg nå går og håper på er at også vi som er ansatt i Forsvaret skal få et litt bedre skiftsystem, for eksempel slik som de sivile har - en måned på og en av. Men blir det ikke en ordning snart, så får jeg vurdere hva jeg skal gjøre. Men når dette er kommet i orden, da blir tjenesten ok. Du må jo huske på at "Grimsholm" er det flotteste fartøyet som Sjøforsvaret disponerer, rent bekvemlighetsmessig. Båten har alt det moderne utstyret som er nødvendig; dessuten er det en svært sjødyktig båt, seier ein stolt Skips-skjef til "STORMPOSTEN"

Erling Bergfjord

Erling Bergfjord fra Akra, Karmøy var "gnist" om bord, samt at han var dei menige sin tillitsmann.

- Korleis ser du på den tenesta de har fått i militæret ?

- På bakgrunn av at vi havnet på båt, kunne vi ikke ha tenkt oss noe annet. Vi har en hard tjeneste med 21 dager i sjøen og en uke fri, så vi får jo ikke samme mulighet til å gå ut som mange andre soldater. Du får jo heller ikke samle opp fritid, men må ta alt under ett, dvs. når vi ligger under land. Vi må jo nesten reise hjem når båten har

landligge, og det kan jo falle dyrt for den enkelte, i alle fall dersom man ikke får militært fly sørover.

- Så de støttar forslaget om ei gratis heimreis pr.månad ?

- Ja, i utgangspunktet gjør vi det, men etter min mening burde det være en egen ordning for Kystvakta, men får vi en gratis hjemreis, så er jo det et stykke.

- Kva velferdstilbod har de ombord ?

- Når vi reiser ut får vi 8 - 10 16mm-filmer med oss. Elles har vi 2 ergometersyklar og en ro-maskin. Vi har også en videospiller ombord, men den fungerer ikke, desverre, men kunne vi fått oss en ny en, ville alt vært bra.

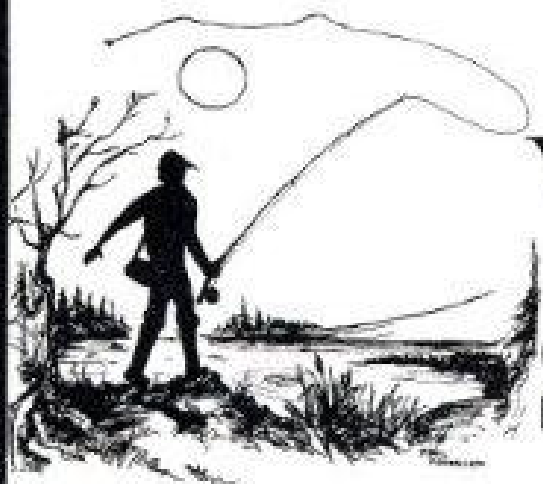
- Korleis er forholda mellom sivile og militære etter ditt syn ?

- Topp. Jeg synest vi kommer godt ut av det med hverandre, og da skal man ikke klage.

- Dette høyrdest jo heilt fantastisk ut; er det ingen ting de vil klaga over ?

- Nei, bortsett fra det jeg nevnte om flykostnadene og videospilleren, så har vi det helt topp i Kystvakta, sier en smilende sambandsmann i det han bøyer seg over fjernskriveren for å motta kveldens siste melding fra Kystvakt-skvadron Nord-Norge.

VELFERDS SPALTENE

Oppholdsrommet

Opp-pussing på rom 228 er nå ferdig og ein reknar med at dette snart kan takast i bruk. Ein ventar no på at innreiinga skal koma på plass slik at dei ikkje-røykjande og lese-lystne soldatane kan få eit triveleg rom utan støy (musikk) og røyk.

Turar

Ein vil prøva å arrangera fylgjande turar frametter:

- Honningsvåg 19.- 21.juni i høve Norkepp-marsjen .
- GSV og muligens Finland i by- rjinga av juli.
- Kautokeino/Karasjok i juli/ august.
- Fisketur på Havet i juli/aug.
- Omvisning i Bussesundstunel- len når det er trygt der.
- Dimmetur til Hammerfest el. i september.

Film

Den største endringa i Vel- ferdstilboda for hausten er at kinoane i Kantina på torsdags - kveldane vil falla bort. I sta- den vil me prøva å få ny avtale med Vardø Kommunale Kino, der dei som er inne til fyrstegong- teneste slepp inn til redusert pris. Ein vil i staden køyra ein del filmar (16 mm) om sun- dagskveldane og hyggekveldane som vert arrangert. Førebels har ein sett opp fylgjande filmar som er tenkt vist:

06.09.		T & O
06.09.	"6 på si "	T & O
13.09.	Full rulle på 18 hjul.	
20.09-	Dr. Fu-Manchu og døds- kysset	FRO
27.09.	En morder er en morder	
04.10.	1958	

FORTSETTELSE SIDE 55

6

LYRIKKLUBBEN

Lyrikken denne gang er valgt av Sersjant Atle Hagerup som ble utfordret i forrige Stormpost. Til neste nummer utfordrer Hagerup Sjt. Bente Skari til å komme med bidrag til denne side.

ØVELSER I HJEMMIG DISKRIMINERING

JÆVLA KONTORISTER,

frimerkeslikkere, silkefine lanker, feite jobber, gjør ingenting, går på restaurant, spiser røkelaks med eggerøre og ryper i saus, ryller i seg rødvin og whisky, forbannede Oslo-smiker, pyser, boder hver dag, fiaprater med jentene, larer i dem portvin, trikker med dem, setter unger på dem, stikker av, fy faen,

kutt hue av dem,

sleng dem i søppelsjaka, hele bunten!

JÆVLA KOMMUNEARBEIDERE,

larselker, må stå seg til spa'en og spettet for å greie å holde seg oppreist, gjør ingenting, drekker øl og himkok, speller kort og tipper i arbeidsrida, men egen bil og eget hus har'em, det kan du skrive opp, selv om de fikk atombomba i hue ville de ikke rikke på seg, ikke lee på øyelokka engang, fy faen, de er ikke verdt et rupp i ræva engang,

kutt hue av dem,

sleng dem i søppelsjaka, hele bunten!

JÆVLA DROSJESJÅFØRER,

snerhovne drattsikker, fins ikke hellighet i dem, svarer frekt, soper inn penger, lærer stakkars fyllicker rar dobbelt pris hvis det passer'em, og det passer såklart, siter på ræva som feite konger, gidder så vidt anta seg for å ta imot betalinga. Jævla kedvære, skvader omkring som dronningen av Saba med nesa i vietet, er aldri tilstede når du trenger'em, smører et par tre ekstra pjohtere på regninga som ser ut som en utedass for at du ikke skal skjønne en driit, fy faen, gjør ingenting,

kutt hue av dem,

sleng dem i søppelsjaka, hele bunten!

JÆVLA HIPPIETYPER,

kan taen ikke se forskjell på gutt og jente lenger, må leite på skjorteflaka for å se om det henger noe på dem eller ikke, kler seg glørete som niggere, ser ut som de har hue inni e høysåte, prater som en djukkoks, frekke som bare faen, rovtør hasj og prater bare driit om foreldre, polti, skole og samfunn, jaggu sa jeg revvolusjon, gi dem en på blanke revvolusjonen, det er det eneste som nytter, slå inn tanngarden på dem, kutt av dem dingsen så får de det som de vil ha det, fy faen og sånt skal være ungdom, kan'ke bli mannfolk av sånt noe, og jentene vil jeg ikke snakke om, tyggegummiluddere, bakseretlinere, vrakkeskler, send dem til Afrika, de gjør jo ikke annet enn å jogge og trimme seg til hvit slavehandel allikavæl,

kutt hue av dem,

sleng dem i søppelsjaka, hele bunten!

JÆVLA NORDLENDINGER,

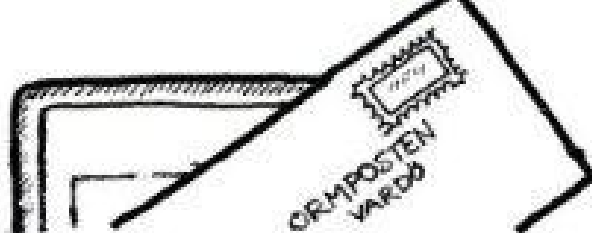
inn i helværes snyltene, gjør ingenting, krever alt mulig, piaga oss under krigen, kom i trosser som en bande trosser med kikkopter og et haugetail unger, brakte og lo og var sure og prata slutt, gifrem en spa'e og et grep i handa og la dem få prove seg, sett dem i arbeidsløst, da kan du skrive opp at det ville bli sånnasje, kan'ke jobbe noen av dem, fy faen for et folkeferd, den midnattsola skal de få billig av meg, dyng hele rasket med med tørrtorsk og kleppfisk, spreit dem opp i buken,

kutt hue av dem,

sleng dem i søppelsjaka, hele bunten!

FORTSETTELSE SIDE 55

5

LESERBREV

Den dagen jeg sikter til er en meget spesiell dag som jeg tror de fleste husker. Det er tirsdag 31 mars 1981.

Allerede når reveljen gikk og alle hoppet glade og fornøyde ut av sengen, skjønte vi at noe spesielt var skjedd. Det var ikke den grå og triste morgenen som alle var så vant til, og ikke hørte vi den ulende vinden. Det var strålende sol og vindstille, og for en gangs skyld gikk alle med glede, den ellers så farefylte veien over til matsalen. Alle strålte og var i godt humør. Ikke nok med dette. Det varte hele dagen og kvikksølvet i termometeret kom seg på oversiden av den gyvelige røde streken hvor det står et minustegn foran. Dette var så absållutt et plaster på såret etter at vi hadde vært isolert i nesten 3 døgn.

Alle kom seg omsider over sjokket, men når endelig middagen stod for tur kom det som sjokkerte hele stasjonen på ny.

Som sagt var det tirsdag og på menyen stod det fisk. Fisk? Blåhhhh, sier de fleste, men

denne gangen spiste vi så mye fisk at nok klokke krøp over fire måtte kjøkkensjefen gå i gang med å lage fiskeboller. Og hvorfor? **KJØKKENET HADDE GÅTT TOM FOR FISK.. VI HADDE SPIST OPP ALL FISKEN..**

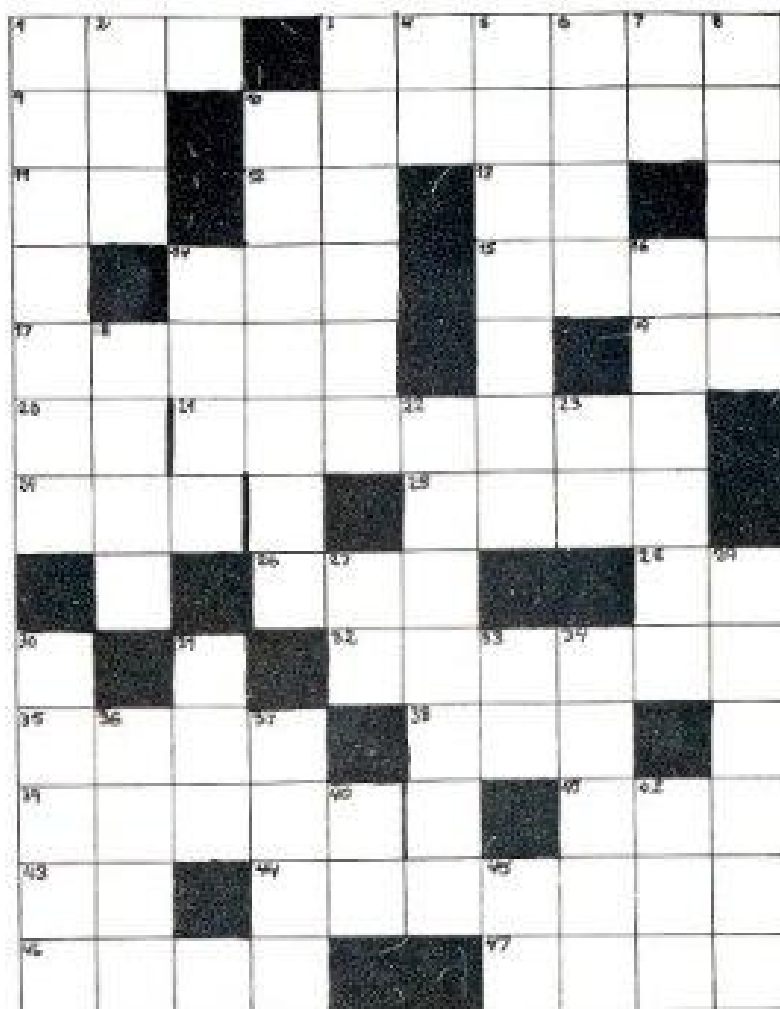

En dag som denne håper nok de fleste ikke gjentar seg så alt for ofte, for dette er jo ikke sunt for helsa. Eller hur?

En Veteran

K
R
Y
S
S
=

O
R
D

VANNRETT

1. Ja og nei
3. Stat
9. To like
10. Bygg
11. To like
12. Renn
13. Organisasjon
14. Hentyd
15. Emballasje
17. Var inne
19. Siste og fente
20. Våpen
21. Duell
24. Tiltå
25. Styrke
26. Dekod
28. Gammelt parti
32. Fallt
35. Nektelse
38. Forene
39. Materie
41. Elite
43. Vanlig fork.
44. Uvanlighet
46. Pikenavn
47. I muskel

LODDRETT

1. Reisevirksomhet
2. På kua
3. Se
4. To like
5. Ulovlig
6. Mannsnavn
7. Tall
8. Drikke
10. Venn
14. Grasiøsitet
16. Klærne
18. Konjunksjon
22. Lik
23. To like
27. Nedber
29. Hjelpe
30. Veteranuttrykk
31. Forhenverende
33. Pronomen
34. Enkle
36. Ved vindu
37. Bibelsk navn
40. Vokaler
42. Vokalen
45. Dessert

overganger

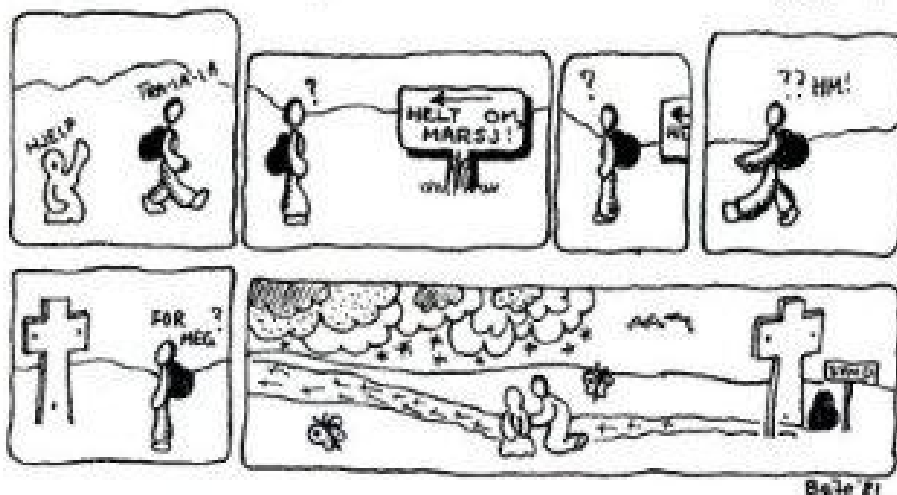
Helt om marsj!

1

Å leva som ein kristen er å spørja etter Guds vilje med sitt liv; men først og fremst er det eit liv i tilgjeving, i det ein veit at det heile ikkje er

avhengig av kor godt eg "klarar meg" som ein kristen, men kor vidt eg har bruk for Jesus og hans tilgjeving.

Geir Paulsen

(stormposten nr 3 - 67)

2

Stasjonslegen

3

priser. Andre så mer pessimistisk på situasjonen og hevdet at de ikke ville klare å overleve et slikt konkurransepreget klima. Det ville bety døden for dem, ble det hevdet. De kunne ikke se seg i stand til å lempe på sine priser, særlig på grunn av de tariffavtaler likkistesnekkerne og graverne har. Det var i det hele tatt mange dystre ansikter å se i Oslo Handelssatand i går

Efter foredraget drakk man kaffe. Derefter ble det sittende styret gjen-valgt. Man avsluttet landsmøtet med å synge den vakre salmen "Gå nu hen og grav min grav".

- Du er no snart ferdig med di førstegangsteneste i Vardø, kva no, trur du på eit liv etter dimmisjon?

- Ja, no går turen sørover mot Modum Bad's Nervesenatorium. Jeg vil prøve meg litt innen psykiatrien. Man må jo få et allsidig innblikk i det som rører seg innen lege-yrket. Og sist, men ikkje minst skal eg verta ein god fag,gliser han i det han gjer seg klar til å gå.

Me takkar for intervjuet og ynskjer Løytnant Ytteborg lukke til i det "sivile" liv.

oss et begrep om. At kvinner under den behandling de fikk er blitt suggerert til å tro at de sto i kontakt med mørkets makter er tydelig nok i Finnmark som i andre steder. Andre har resignert over for den totale overmakten og er gått i døden overbevist om sin uskyldighet. Enkelte kanskje flere enn vi kjenner til - har vist stor sjelstyrke under de redsler de gjennomlevde før døden fridde dem ut av bøddelens hender.

LYRIKKLUBBEN...

JÆVLA NATURIDDIOTER,

dyrebeskyttelsestillinger, mosegrodde turistnisser, friidrettskaniner, blomster-olier med rabarbra-blå'er i knappeholet, kvitrende luksushuddere med pipp-pipper på handa, zoologiske torrpinner som passer til å stå opp potteplanter med, hele røkiet babler om å *terse*, snart får vi en lov som forbyr oss å slå ihjel spyfiuer og klegg, ingen av dem har tatt i en spa'e engang og en sikring tør de ikke komme nær engang, det kan du banne på, følger ikke med tida, ta lyset fra dem så skjønner de nok at vi trenger fossekraft, det bobler hysterisk i hue på dem, en eneste graut av kvikksølv, DDT og biocider, men kom ikke og si at de ikke eter seg stappmette på jordbær, finpoteter og hvetekekke, hør! snakke om å frede rov-fugl og rovdyr og hele faenskapet, de kan ikke være riktig jævla, tenk om en eneste av disse natur-tomsingene hadde eid e eneste hane, da kunne du banne på at pipa ville fått en annen låt, nei det er *r/* som trenger til å bli frede mot disse tusseladdene, send dem til Svalbard, kjef dem ned, dypfrys dem, la dem få dyrebeskytte hverandre deroppe, sett dem ut til isbjørnfor, gi dem en polarnatt i hue så de får tenkt seg om, nei *frede*, fy faen, fred skal bli, kutt hue av dem, sleng dem i søppelsjakra, hele bunten!

o o o o

Hytter

Velferden har fått tilbud frå GSV om å få disponera deira hytter i veka (mandag - fredag) . Dette skulle vera eit godt tilbod for skiftspersonellet ved Stasjonen. Dessutan kan ein nytta hyttene i Sandfjorddalen , Komagvær og Hamningberg.

Kanoer

GSV har sagt seg villige til å leiga oss deira kanoar i veke-dagane. Det kan og koma på tale å låna anna utstyr i tilknytning til dette;t.d. telt og fiske - utstyr.

Ettermæle

Skal velferden ha nokon funksjon, må soldatane møta mann-jamnt opp på arrangementa. Utan folk kan ikkje velferden gjera det den er pålagt. Har du eit forslag til arrangement eller utflukt ? Ja, då tek du beine vegen ned til velferdskontoret eller ringjer oss på linje 22 el. 53.

o o o o

Aksel Martinsen

BOK & PAPIRHANDEL

Telegramadr. : VARDØBOK

Telefo. 87 119 - 87 120

Postboks 79

Postgiro 5 97 93 15

Bankforb:

Øst-Finnmark Sparebank, Vardø

9951 VARDØ

WARDÖ BILSERVICE ved Oddvar Antonsen

tlf 87159

SALG & SERVICE av CITRÖEN
BENSINSTASJON

aut. bilverksted

Strandö Hotel a.s

tilbyr nå:

Spesialinnredet kurs/konferanse/grupperom med kapasiteter fra 10 til 240 personer

Ny restaurant og bar med 240 sitteplasser

Diskotek med 140 sitteplasser

Badstuer, trimrom, biljardsalong

Selskapslokaler

Alle rettigheter

Velkommen !

Flamingo Salon

DAME - OG HERREFRISÖR

Telefon 87537

STRANDGT. 29 3 ETG.

Timebestilling

ENTEN OPPHOLDET I
DEN GAMLE FESTNINGSBY
BLIR KORT ELLER LANGT

VIL VI GJERNE HA DEM SOM KUNDE. VI ER MEDLEMMER AV A/S SESAM
SERVICERINGEN OG ER I STAND TIL Å YTE DEM TJENESTER OGSÅ NÅR
DE FLYTTER TIL ET ANNET STED GJENNOM DEN KJEDEFORRETNING SOM
LIGGER GUNSTIGST TIL FOR DEM:

MED VENNLIG HILSEN

VARDO ELEKTRO

SKAL DU STYRKE DITT FORSVAR

KAN DETTE GJÖRES

VED FORHÅNDSLAGRING AV

INNSKUDDSMIDLER I

A S Fiskernes Bank
KYSTENS BANK

O.S.MARTHINUSSEN

bakeri

utsökt bakverk

strgt.16.

tlf:87237

P. Holmen's Eftf.

GULL – SØLV – TINNVARER

Innehaver Finn Rønning
Etablert 1903

POSTBOKS 131
TELEFON (085) 87 338

9951 VARDØ

